

«Politi-
utdanningen
skal endres.»

Nina Skarpenes, assisterende
rektor ved Politihøgskolen

Kronikk, side 15

Universitas'
forelesnings-
anmeldelser
er tilbake.

Denne uka: Jussprofessor Geir Woxholth

Anmeldelser, side 22

Kjemper mot eliten

■ Demonstrasjonene i Chile vokser.
– Studentene sliter med arven etter
Pinocet, sier latin-amerikaforsker.

Nyhet, side 12 og 13

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 21 | www.universitas.no | onsdag 29. august 2012

BIBELSKOLESTUDENTER KLAGER PÅ TRAKASSERING:

«Vi ble tvunget til tunggetale»

■ – Saken er ubehagelig, sier rektor
ved Oslo International Bible College,
Finn Henrik Larsen.

■ Studentene skal ha blitt beskyldt
for å «ha djevelens ånd i seg» og for å
«bedrive heksekunst».

Nyhet, side 4 og 5

Gruppetrening - studio - tennis - squash - svømming

**Byens beste trenings-
tilbud for studenter?**

* Månedsprisen er kun en beregning basert på kjøp av treningskort
for et semester. Treningskort fra kr 800,- for studenter ved UiO, HiOA, NMH,
NVH, AHO og KHiO. Les mer på www.sio.no/trening

Fra kr
133,-* per
måned!

STUDENT
Idretten

akademika.no/pensum

akademika

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Benjamin Edward Oliver**

nettredaktør: **Heljar Havnæs**

MENINGER

Fremdeles husrom

Oslostudentenes solidaritet med studenter i andre land er en stolt tradisjon. Den kommer blant annet til uttrykk i Student-samskipnaden i Oslo og Akershus' boliggaranti for internasjonale studenter. Å la de som kommer fra andre land nyte godt av det bredt utbygde velferdstilbudet studentene i Oslo og Akershus har bygd opp, det er riktig.

Når Velferdstinget i Oslo og Akershus nå endrer regelverket for tildeling av studentboliger, stiller tinget samtidig spørsmål ved hvem velferdstilbudet skal være til for.

En konsekvens av endringene kan bli et A- og B-lag av internasjonale studenter. De ressurssterke vil greie å skaffe seg bolig på egen hånd, de ressurs-svake vil slite – og det er grunn til å tro at de vil slite enda mer enn det norske studenter gjør i dag.

Dette vet Velferdstinget. Når det likevel velger å fjerne den automatiske boliggarantien for utvekslingsstudentene, er det fordi disse studentene tar opp en uforholdsmessig stor andel av studentboligene. På sikt er det fare for at oppslutningen om studentsamskipnaden synker om de som eier den ikke får dra nytte av godene.

Tinget spiller derfor ballen over til utdanningsinstitusjonene. I dag har Universitetet i Oslo, Handelshøyskolen BI og Høgskolen i Oslo og Akershus avtaler med samskipnaden for noen av utvekslingsstudentene, men ikke alle. Avtalene sikrer samskipnaden stabile inntekter og gjør det mulig å planlegge langsiktig.

Dersom institusjonene ikke tar ansvar, kan konsekvensen i verste fall være at Norge blir et land forbeholdt rike utvekslingsstudenter.

For å unngå det må Universitetet, Bi og Høgskolen nå klare å tilby samskipnaden gode vilkår for at den skal stille boliger til disposisjon for utvekslingsstudentene. Det er nok ikke så vanskelig – de oslostudentene som Velferdstinget representerer er fremdeles villige til å gi husrom.

«Dersom institusjonene ikke tar ansvar, kan konsekvensen i verste fall være at Norge blir et land forbeholdt rike utvekslingsstudenter.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Når jobbmulighetene blir borte, må mediestudentene selv ta ansvaret.

Skrivesperre

KOMMENTAR

Anders Ballangrud, journalist i Universitas

Mediebransjen er tøff. Kampen om jobbene er knallhard. Dette rammer først og fremst de unge, nyutdannede studentene. Behov for ferske

mediefolk eksisterer knapt. De få ansettelsene som gjøres er som regel midlertidige. Etter endte studier er frilansing og vikariat i mediebedrifter ofte det beste journalistikkstudenter kan håpe på. Det er vanskelig å få jobb, umulig å få fast jobb.

Det lave antallet stillinger til tross, studentene lar seg ikke skremme. Håpefulle strømmer til landets mange utdanningsinstitusjoner i et forsøk på å få et ben innenfor mediebransjen. Tall fra Samordna opptak viser for 2012 over 13 000 søkere på 2700 ledige studieplasser innen mediefag. I tillegg tilbyr en rekke private skoler studier innen medier og kommunikasjon.

Mediebransjen er med andre ord populær, og jobbene er attraktive. Ansvar, prestisje, makt

og innflytelse er bare noen av merkelappene på jobbene som venter. Kanskje det ikke er så rart at såpass mange tar sjansen på å gå en usikker fremtid i møte.

Men en må jo spørre: Utdannes det for mange journalister? Er vi tjent med så mange studenter innen medier og kommunikasjon? For når det knapt finnes ledige jobber, er det lov å rope varsko. Studentene fortviler over mangel på relevante jobber, samtidig som det opprettes stadig flere studieplasser fra aktører som tilbyr medieutdanning. Forholdet mellom antall studenter og ledige plasser

er ute av proporsjoner, og det kan ikke fortsette slik så mye lenger.

Når studentene likevel velger å ta utdanning rettet mot media, er de nødt til å ta konsekvensene av det. Personer med medieutdanning er lite attraktive på dagens arbeidsmarked. Ser man på kandidater med utdanning innenfor pedagogikk, ingeniørvitenskap eller informatikk, der studentene nærmest er sikret jobb når de er ferdige på skolebenken, er det

store forskjeller.

Du kan kunne så mange medieteorier du vil, og du kan ha en treårig bachelor i journalistikk, men du har ingen garanti for å få jobb. Studentene er inneforstått med at konkurransen er hard, og at det er de selv det står på. Ingen ønsker at utdannelsen skal være forgjeves. Utdanning er et privile-

«Frilansing og vikariater er ofte det beste journalistikkstudentene kan håpe på.»

ØYEBLIKKET

av Sebastian Dahl

Givergleder: Emilie Langnes (19) signerer avtalegiro for å støtte arbeidet til Røde kors. For tiden går mesteparten av pengene til nødhjelp i Syria.

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

gium, og bør velges med fornuft. Man kan verken skylde på jobbmarkedet eller skolene. Førstnevnte kan ikke ta inn flere enn det faktisk er mulighet til, ikke minst med tanke på økonomi. Sistnevnte gjør ikke annet enn å demme opp for en stor og økende etterspørsel etter plasser.

Mediebransjen er ikke for alle. Normene er ukonvensjo-

nelle, uforutsigbare og fleksible, og bransjen som sådan er alltid i endring. Veiene til jobbene er i tillegg mange. Bransjen baserer seg gjerne på ulike kompetanse fra flere fagfelt. Det slår dårlig ut for mediestudentene.

Det er ikke dermed sagt at det å studere media er ufornuftig. En slik utdanning er bred, fleksibel og lar seg lett kombinere. Man er imidlertid nødt til å utmerke seg gjen-

nom talent, engasjement, erfaring og interesse for kultur og samfunn utover akademiske resultater for å ha en sjanse. Tenker man alternativt, er det ikke nødvendigvis problematisk at mange andre har samme utdanning. Men studentene trenger noe mer å vise til enn masse studiepoeng for å lykkes. Det nytter ikke med syt når Schibsted kutter ned.

anderbal@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

«Allerede fra start osrer det god stemning og evigvarende hygge selv om været ikke kan beskrives med samme adjektiv.

Er ikke været nettopp evigvarende? Vi hører sjelden meteorologer si at i dag, i dag dere, blir det ikke noe vær. Hentet fra saken «Bl-barn leker best». Under dusken 26.08.12.

«Det gjelder å «henge sammen med» de som behersker handlingene du selv ønsker å beherske.

Det er alltid underholdende at folk poengterer hvor gamle de er gjennom hvordan de bruker anførselstegn. Skikkelig «hipt» og «kult». Hentet fra leserinnlegget «Hvordan lykkes som ny student?» Studvest 22.08.12.

«Fy feite for en kveite

VG Nett viser hvordan virkelig tabloide titler skal skrives. Hentet fra VG Nett 22.08.12.

«Tømte lass fra utedass på parkeringsplass

Denne tittelen slår ikke klassikeren «Naken greve jaget neger med øks», men de spiller definitivt på samme banehalvdel. Hentet fra VG Nett 22.08.12.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

Kong_Kverulant Bilen er ødelagt, #alleståå

27. aug

Saklig jusstudent må gå

AdBrager Det er for langt å gå fra T-banestasjonen til annlegget i Holemkollen. Noen må gå! (I tillegg til meg)

27. aug

Wang-elev som må gå

mathiasfischer Dagbladet må gå!

27. aug

Mens VG har biler

harkjepeil FAEN TA STUDENTBUDSKJETT. Hater at det er snusen som må gå

27. aug

Norsklæreren må gå

KimMarki Hva har skjedd med sørlandschipsen? Tynnere flak, og mindre smak. Opptil flere må gå. #2pl

26. aug

Hashtaggingen må gå

finnANGER Arbeidsledigheten blant norske barn er mye høyere enn i mange u-land. Dette kan vi ikke leve med. Noen må gå.

27. aug

Nyhetsredaktør i Studvest må gå

Rettferdighet Jeg trodde noen skulle stoppe klokken og holde på denne dagen en uke. Men nå er det mørkt. Hvem må gå?

19. aug

Tida må gå

ninahole Finner ikke engang en skikkelig dårlig stream til Moldekampen. Noen må gå.

26. aug

Ingen må gå

nyhetsredaktør: **Ingvild Sagmoen**
ingvild.sagmoen@universitas.no 454 45 774

NYHET

Millioner til forskning på samfunnssikkerhet

FORSKNING: Det skal trolig bevilges 20–30 millioner kroner årlig til et nytt forskningsprogram om samfunnssikkerhet, skriver Norges forskningsråd på sine nettsider. Et utvalg ledet av Tore Bjørgo, professor ved Politihøgskolen, skal planlegge det nye forskningsprogrammet. «Samfunnssikkerhet» er samfunnets evne til å opprettholde viktige samfunnsfunksjoner og ivareta borgernes liv, helse og grunnleggende behov under ulike former for store påkjenninger. Utvalget har sitt første møte 30.august, og skal levere innstilling ved årsskiftet. Bakgrunnen for arbeidet med forskningsprogrammet er blant annet rapporten fra 22.juli-kommisjonen.

35 prosent kvinner i forskning

LIKESTILLING: Kvinner har en tregere karriereutvikling enn menn – og de er overrepresentert i undervisningsrettede og midlertidige stillinger. Det kommer fram i en ny NIFU-rapport om kvinner og menns karriereløp i norsk forskning.

Norsk forskning preges av stor ulikhet i kjønns sammensetningen mellom sektorer, institusjonstyper, fagområder og stillingskategorier. I 2009 deltok 16 000 kvinner i forskning i Norge, noe som tilsvarte en kvinneandel på 35 prosent. Andelen kvinner varierte mellom 44 prosent i universitets- og høyskolesektoren, 39 prosent i instituttsektoren og 21 prosent i næringslivet.

Rekordmange vil bli trafikklærere

STUDIEVALG: I høst tilbyr Høgskolen i Oslo og Akershus trafikklærerutdanning for første gang. Hele 754 personer har søkt på de 24 plassene, skriver Romerikes blad. Tidligere er det bare Høgskolen i Trøndelag på Stjørdal som har tilbudt utdanningen.

På grunn av mangelen på et alternativ til studiet i Nord-Trøndelag har flere hundre studert til trafikklærer i Sverige og Danmark. Nå håper Høgskolen i Oslo og Akershus at tilbudet vil bli permanent, og utvidet.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

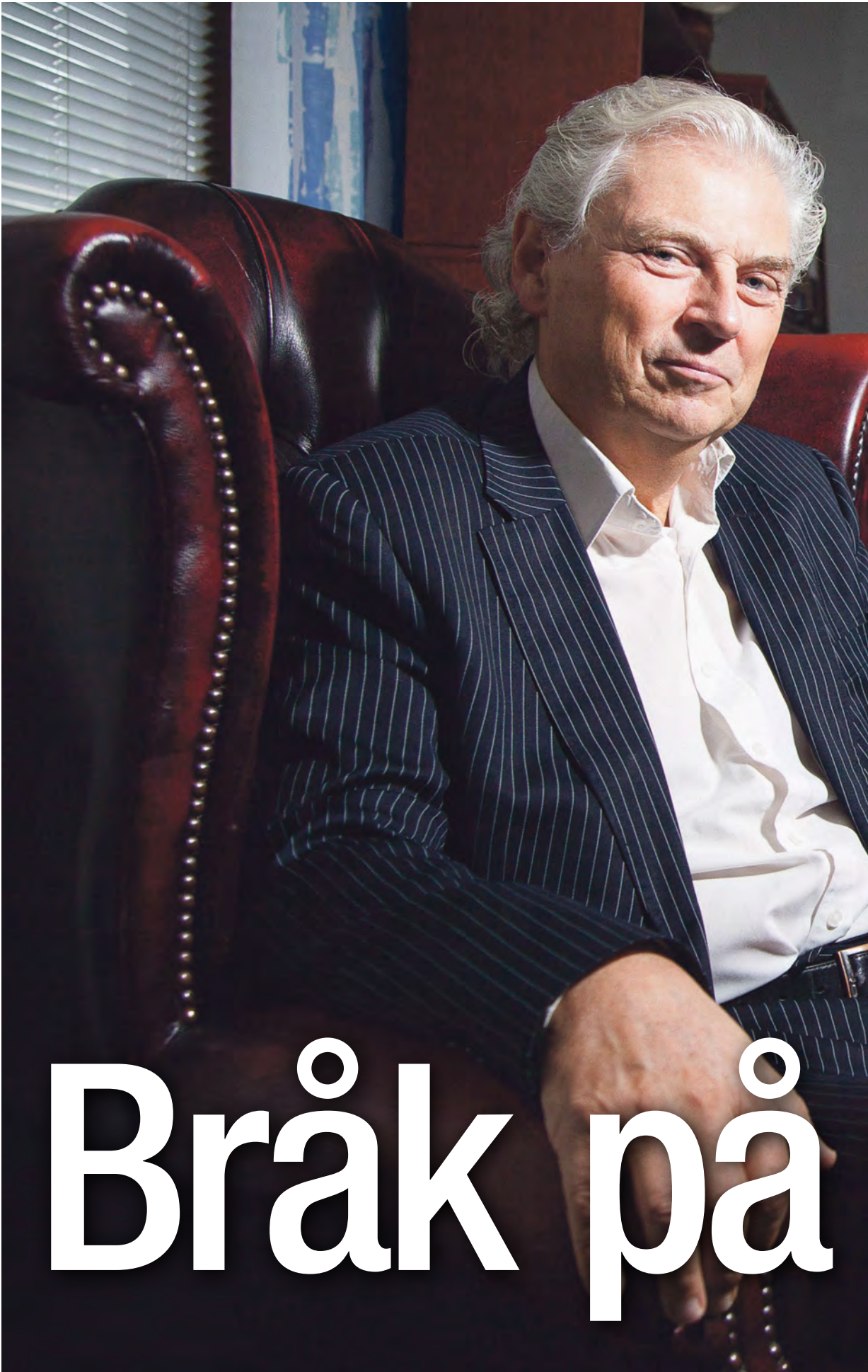

Universitas nr. 14, 1987

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« En hånd griper etter boret, det kommer nærmere og nærmere. Jeg klammer meg til stolen og prøver å mobilisere alt mitt mot, dette skal jeg klare. Der er det, jeg hører lyden og hvordan det knaser i tannen. Hjelp, nei jeg tør ikke, gi meg en sprøyte! Ganskt riktig, jeg sitter i en tannlegestol, stedet er Tannlegehøgskolen, konserverende avd. 4. etasje.

Universitas nr. 6, 1962

Ubekymret: Rektor ved Oslo International Bible College, Finn Henrik Larsen, er ikke bekymret for Kunnskapsdepartementets tilsynssak med skolen.

70 studenter anklager ledelsen på Oslo International Bible College for trusler og trakassering. Studentene skal blant annet ha blitt beskyldt for hekseri.

BIBELSKOLE

tekst: Geir Molnes

foto: Sébastien Dahl

Studentene anklager skolen for omfattende trakassering, blant annet ved at de skal ha blitt tvunget til å tale i tunger. Ansatte på skolen skal også ha beskyldt elevene «for å ha djevelens ånd i seg, og for å bedrive heksekunst». Dette er noen av anklagene

som blir rettet mot Oslo International Bible College (OIBC) i et brev sendt til Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT). I brevet, som er signert av 70 OIBC-studenter, rettes det en rekke alvorlige beskyldninger mot fagskolen.

Mener studentene ble lurt

Det er medlemmene i menigheten Regnbuen som har startet bibelskolen. Menigheten, som er

tilknyttet pinsebevegelsen, har også en egen barnehage, og en barneskole med rundt 100 elever. Finn Henrik Larsen er Regnbuens pastor, og rektor ved OIBC. Han synes saken er ubehagelig.

– Jeg lurer på hvorfor ingen har sagt noe om tingene de er misfornøyd med. Vi var ikke kjent med brevetts innhold før flere måneder etter at det ble sendt. Og disse klagenene ble ikke tatt opp i studentrådet, sier Larsen.

– Brevet ble signert av 70 studenter ved skolen, over halvparten av de som gikk der, hvordan forklarer du det?

– Jeg har spurt meg selv hvordan dette kunne skje. Og jeg spurte studentrådet om de kunne finne ut av dette. Jeg har fått høre at de som signerte brevet ikke fikk lese hele brevet før de signerte. Når du ser på enkelte av klagenene

bibelskole

så er det også umulig at 70 studenter har opplevd alle disse tingene.

– Det virker som du sier at de fleste som skrev under på brevet, ble lurt til å gjøre det. Hvorfor skulle noen gjøre det?

«Når du ser på enkelte av klagene så er det umulig at 70 studenter har opplevd alle disse tingene.»

Finn Henrik Larsen, rektor ved Oslo International Bible College

– Det vet jeg ikke. Jeg vil ikke spekulere i andres motiver. Og jeg har ikke noe behov for å finne ut hvem det er som skaffet signaturene. Om de vil være anonyme, så er det deres rett å være det.

– Truet av rektor

I brevet beskyldes rektoren for å ha brukt sin autoritet til å true studentene ved skolen under et av skolens fellesmøter i menigheten. Larsen kjenner seg ikke igjen i disse påstandene.

– Vi har en avslutning, der jeg sa at jeg forventer at alle møter opp, fordi avslutningsgudstjenesten inngår i pensum. Men jeg har ikke sagt noe mer truende enn at det vil bli tatt fravær, sier Larsen.

Studentene skriver også at de føler seg tvunget til å møte opp ved Regnbuens gudstjenester på søndager, noe de mener er et

brudd på deres rett til fri religionsutøvelse. De opplever at skolen har forakt for de som velger å gå til en annen kirke på søndager. Larsen stiller seg uforstående til disse påstandene.

– Det er en del av pensum at de skal delta på gudstjeneste. Studentene kan også gå til andre kirker, men da må vi vite hvor de er, slik at vi kan føre fravær dersom de ikke møter opp, sier Larsen.

Skylder på misforståelse

Larsen synes påstanden om at en av skolens rådgivere skal ha trakassert studentene er forferdelig.

– Da jeg leste påstandene tok jeg umiddelbart kontakt med vedkommende. Jeg spurte ham om han på noen måte kunne ha sagt eller gjort noe som kunne tolkes

på en slik måte, sier Larsen.

Han mener det er mulig at noen kan ha feiltolket rådgiveren da han siterte bibelen. Men Larsen understreker at han tok anklagene alvorlig.

– Jeg sa til studentene at de kunne si til meg hvordan de har oppfattet situasjonen, men de som var tilstede sa at de ikke hadde opplevd dette, sier Larsen.

Undersøkes av departementet

NOKUT har hatt et møte med ledelsen i OIBC for å diskutere brevetts innhold. De avventer nå resultatet fra et utvidet tilsyn som Kunnskapsdepartementet (KD) fører med skolen, men understreker at de ikke har lagt saken død.

Lars Vassbotten, avdelingsdirektør i KD, bekrefter at de

ønsker en grundig redegjørelse fra OIBC, med svarfrist innen første september. Han sier at slike ekstraordinære tilsyn ikke er hverdagskost.

– I kun et par tilfeller har departementet sett behov for å åpne utvidet tilsyn, utover de årlige innrapporteringene, sier Vassbotten.

Rektor Larsen er imidlertid ikke bekymret for tilsynet.

– Vi holder på med et tilsyn når det gjelder økonomi. Det fikk jeg brev om, og det skal vi svare på innen første september. Der får de grundig svar og kopi av alle dokumenter. Vi har vært grundige med økonomien, sier Larsen.

Det har ikke lyktes Universitas å få uttalelser fra noen av de 70 studentene som har undertegnet brevet.

geirmoln@universitas.no

Studentrekrutterer

Vil du rekruttere flere gode studenter til UiO? Liker du å formidle?
UiO søker deg som vil rekruttere nye studenter.

Arbeidsoppgaver

- Holde foredrag om studier og livet rundt studiene
- Bemanne UiOs stand, og snakke med potensielle studenter på utdanningsmesser og skoler
- Rekruttere flere gode studenter til UiO

Vi tilbyr

- Erfaring fra UiOs strategiske rekrutteringsarbeid
- Variert erfaring fra muntlig kommunikasjon
- Fleksibel arbeidsordning
- Lønnet opplæring i bl.a. presentasjonsteknikk
- Kursbevis og attest

Du er student, utadvendt og liker å snakke i forsamlinger. Arbeidsperioden er fra januar til april med mulighet for skolebesøk allerede fra november 2012. Du skal ikke jobbe hver dag, men får tildelt min. 6 skolebesøk og/eller reise på 3–5 messer.

Vi ser primært etter noen som har mulighet til å være på messe- og skolebesøksturné minimum en uke i strekk (helst flere) fra uke 2-6.

OBS! Det vil være lønnet og obligatorisk opplæring på dagtid 23.-25.oktober samt én dag i uke 1 2013.

Lønn: Fra 715,- til 1715,- per skolebesøk og 1429,- per døgn på messer. Lønnet opplæring over tre dager i uke 43. Kostgodtgjørelse etter statens satser og dekket reise- og hotellutgifter.

Søknadsfrist er søndag 16. september.

Send kortfattet søknad med cv til skolebesok@admin.uio.no.

Les mer om hva stillingen innebærer på tiny.cc/studentrekrutterer.

BOLIGKRISA

Fjerner

Internasjonale studenter kommer ikke lenger først i studentboligkøen i SiO. De bør ikke prioriteres i ubegrenset antall, mener Velferdstinget i Oslo og Akershus.

BOLIGPOLITIKK

tekst: Ingvild Sagmoen

foto: Skjalg Böhmer Vold

Utenlandske studenter skal nå sidestilles med førsteårsstudenter utenbys fra i studentboligkøen til Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Det vedtok Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) denne uka.

Endringene i tildelingsreglementet for studentboliger betyr at internasjonale studenter ikke lenger alene står først i køen når ledige boliger skal fordeles. VT vil legge ansvaret for å gi studenter fra utlandet tak over hodet over på utdanningsinstitusjonene.

– Vi mener det er riktig å prioritere internasjonale studenter i køen, men ikke i et ubegrenset antall og fullstendig til foretrekkelighet for øvrige førsteårsstudenter, sier Birgit Skarstein, leder i VT.

Vil flytte ansvaret

I tildelingsreglementet deles internasjonale studenter inn i to ulike grupper: De som det er reservert bolig for etter avtale med utdanningsinstitusjonene, og de som ikke har en slik avtale.

SiO har i dag slike avtaler med tre institusjoner: Universitetet i Oslo (UiO), Handelshøyskolen BI og Høgskolen i Oslo og Akershus. Endringene i regelverket betyr at ansvaret for de internasjonale studentenes boliggaranti flyttes fra Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) til utdanningsinstitusjonene.

– Vi ønsker en forutsigbar bolig-situasjon. Vi ønsker at institusjonene skal inngå avtaler og binde seg opp mot SiO for å sikre de internasjonale studentene en

bolig. Poenget er at SiO må slippe dette ansvaret, SiO er bare et verktøy. Ansvaret bør og skal ligge på institusjonene, sier Skarstein.

– Boliggaranti et kvalitetsstempel

Leder for Studentparlamentet ved UiO, Morten Bakke Kristoffersen, er usikker på hva endringen i tildelingsreglementet vil innebære.

– Jeg har forståelse for argumentene, med tanke

på at norske førsteårsstudenter i dag ikke har mulighet til å skaffe seg bolig. Samtidig er det jo et kvalitetsstempel både for SiO og UiO at vi har internasjonal boliggaranti, sier han.

Kristoffersen har tro på at UiO nå vil fikse avtaler om boliggaranti også for de internasjonale studen-

«Fellesvaskeri-
ene er roten til
alt vondt.»

Stian Lågstad, informasjonsansvarlig
i Velferdstinget i Oslo og Akershus

Røde Kors søker studentpraktikant
i næringslivsseksjonen

Se www.rodekors.no/bedrift for mer informasjon

Søknadsfrist 9. september 2012

 Røde Kors

husgaranti

Dagens tildelingsreglement:

- I Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) er det etter gjeldende reglement en boliggaranti for internasjonale studenter.
- SiO garanterer for boliger til internasjonale studenter som det er inngått avtaler mellom SiO og utdanningsinstitusjonene om.
- Alle øvrige internasjonale studenter på studieprogram prioriteres ved tildeling av nye singelboliger.
- Internasjonale studenter deles inn i to grupper: De som det etter avtale med utdanningsinstitusjonene tilknyttes SiO er reservert bolig for, og de som ikke har en slik avtale.
- Sistnevnte gruppe har fortrinnsrett i tildelingsreglementet, slik at internasjonale studenter garanteres bolig. Det er denne fortrinnsretten som nå mest sannsynlig fjernes.

Nye regler: Leder for Velferdstinget i Oslo og Akershus, Birgit Skarstein, mener boliggarantien for internasjonale studenter bør falle under utdanningsinstitusjonenes ansvar.

tene som per i dag ikke har det.

– Det er vanskelig å si hvordan endringen vil gå utover de internasjonale studentene uten avtale. Men jeg regner med at det blir omtrent det samme som når norske studenter reiser på utveksling, altså at noen vil finne seg bolig, mens andre vil slite, avhengig av hvor ressurssterk man er.

Ny boligpolitikk

Boligkrise for studenter i Oslo og Akershus var bakteppet da Velferdstinget denne uken debatterte og vedtok sin boligpolitikk.

– Debatten dreide seg om hvilke tiltak vi kan gjøre for å møte bolig-situasjonen i ly av omstendighetene i dag. Det handler om hva vi kan gjøre for de som står i boligkø, og de som allerede bor i studentboligene, forteller Skarstein.

Godkjenner endringene

Utover endringer i tildelingsreglementet, ble blant annet maksimum botid i student-

boligene, fellesvaskeriens framtid og beliggenhet for nye boliger heftig debattert.

– Fellesvaskeriene er roten til alt vondt, utbrøt Stian Lågstad, informasjonsansvarlig i VT.

Det ble foreslått å fase ut fellesvaskeriene på sikt, og erstatte dem med egne vaskemaskiner i felleskjøkken eller private bad, men dette punktet fikk ikke gjennomslag. Det fikk derimot mange av forslagene om plassering av nye boliger.

– Studentboliger skal ligge i nærheten av campus, eller ha god tilgang på kollektivtransport, helst begge deler, sier Skarstein.

En samlet innstilling blir videre levert til SiO, som skal behandle den i to omganger, først i boligstyret og deretter i hovedstyret. Ifølge Marianne Rustberggaard, styreleder i SiO, vil hovedstyret mest sannsynlig godkjenne endringene. Disse vil da gjelde fra 1.januar 2013.

ingvild.sagmoen@universitas.no

UiO : Universitetet i Oslo

UTVEKSLINGSMESSE

TIRSDAG 4. SEPTEMBER

KL.10.00-15.00

GEORG SVERDRUPS HUS (UB)

SØK INNEN
15. SEPTEMBER
UIO.NO/STUDIER/UTLAND

BOLIGKRISA

Foreslår akuttiltak

Kriseløsning: SVs Ingvild Reymert håper at Oslo bystyre i dag vedtar hennes forslag om å garantere nye studenter tak over hodet ved studiestart i Oslo.

SVs Ingvild Reymert vil garantere Oslo-studentene tak over hodet ved studiestart. Forslaget støttes ikke av bystyrets borgerlige flertall.

BOLIGPOLITIKK

tekst: Vegard Røneid Erikstad

foto: Skjalg Böhmer Vold

Ved studiestart denne høsten stod 4200 i studentboligkø i Oslo. Mange sliter også med å finne seg et sted å bo i et privat boligmarked som er hetere enn på lenge.

I Trondheim tilbys nye tilflyttende et sted å sove den første tiden i byen. Ingvild Reymert, bystyrerepresentant for SV, vil nå at Oslo skal kopiere dette tiltaket. Derfor har hun foreslått en

tak over hodet-garanti, som i dag behandles i Oslo bystyre.

– Forslaget kommer fordi det er en studentboligkrise i Oslo, og den er ikke uventet. Hvert år kommer det mange til Oslo som ikke har noe sted å bo, så nå må vi ha et akutt tiltak, sier hun.

Blå motstand

I Reymerts forslagstekst heter det at kommunen skal bidra med kunnskap og økonomisk støtte. Borgerlig side i bystyret er positiv til å legge til rette for studenter i bolignød, men å bruke kommu-

nale midler for å få det til er ikke ønskelig, forteller Høyres gruppeleder Eirik Lae Solberg.

– Vi kommer ikke til støtte forslaget. Å bygge og finansiere studentboliger er et statlig ansvar. Oslo kommune er ikke utrustet med en økonomi som gjør det mulig å bygge studentboliger på eget initiativ, selv om vi hadde ønsket det. Dette koster penger, og det må tas fra andre tiltak som skole, barnehager og eldreomsorg, sier Solberg.

Han mener at byrådet er opp-tatt av å samarbeide med studen-

tene, samskipnaden og de ulike lærestedene for å legge til rette for en god studentboligpolitikk.

– Dersom vi har ledige tomter eller bygninger som kan være egnet til dette formålet, kan det være en mulighet. Nå har vi for eksempel åpnet for å leie ut 50 kommunale boliger på Sagene til studenter.

Foreslår brakkeboliger

Hvis en garanti om tak over hodet kommer på plass ser Reymert for seg mange boalternativer.

– Det er mange muligheter. Sovesaler, rom og brakker er bare noen av alternativene. Det er mange aktuelle områder i Oslo der dette kan la seg ordne. Det viktigste er at vertskommunen viser at vi tar ansvar.

Hun synes det er over-

raskende at byrådet ikke vil støtte forslaget.

– Jeg synes det er bemerkelsesverdig at de borgerlige partiene ikke engang kan støtte et forslag om å ta initiativ for å finne en løsning på et akutt problem. At de ikke er villig til å ta dialogen er veldig kritikkverdig, sier hun.

Høyre mener på sin side at dette ikke stemmer.

– Det er en helt feilaktig fremstilling. Vi er positive til et samarbeid med alle de aktuelle partene. Det vi ikke kan være med på er SVs overbudspolitik. I en allerede presset kommuneøkonomi kan vi ikke være med på å finansiere noe som er et statlig ansvar, uansett hvor godt tiltaket er, sier Solberg.

universitas@universitas.no

TRENGER DU ET STED Å ØVE?

ØVINGSHOTELLET - åpent alle dager - Schous plass, Grünerløkka

Høyres grøsser-graf

En graf over hvor mange studentboliger staten har gitt støtte til siden 2001 har denne uken vakt oppsikt på sosiale medier. – Forteller ikke hele historien, sier Høyre-politiker.

STUDENTBOLIGER

tekst: Håkon Frede Foss

Det var Arbeiderpartiets stortingsrepresentant Håkon Haugli som mandag postet grafen på både Facebook og Twitter.

– Dette er ikke et uttrykk for selvtilfredshet, sier Haugli.

Tilfreds eller ei, grafens tendens er entydig. I perioden 2001–2005, da Høyre, KrF og Venstre satt i regjering, falt antallet studentboliger det ble gitt støtte til fra 900 til 300 per år.

– Grafen viser at vår regjering har vært villig til å prioritere bygging av studentboliger. Bondevik-regjeringen får selv svare for det entydige mønsteret i grafen, sier Haugli.

– Freidig Høyre-politiker

Bondevik-regjeringen ønsket ikke å kommentere grafen. Kristin Clemet, som var Utdannings- og forskningsminister i perioden 2001–2005, henviser til Høyres stortingsgruppe. Der sitter Svein Harberg. Han vil heller kritisere den sittende regjeringen for ikke å ha bygget enda flere studentboliger.

– Denne grafen forteller bare en liten del av historien. Det er antallet studenter som står i kø for å få studentbolig, som viser om behovet oppfylles. Dekningsgraden for studentboliger har jo gått ned, sier han.

Det får Håkon Haugli til å se rødt.

– Dekningsgraden har ikke gått ned, den er omtrent på det samme som den var under Bondevik-regjeringen, rundt 14 prosent. Det er freidig av Harberg å bruke dette som argument, svarer Haugli, og viser til at den kraftige økningen i antall studenter har ført til at dek-

ningsgraden for studentboliger ikke har økt.

– Hvis Høyre hadde fortsatt å bygge stadig færre studentboliger, hadde det i hvert fall vært veldig mange flere studenter som hadde stått i kø. Mønsteret i grafen taler for seg selv. Studenter bør studere grafen og trekke sine egne konklusjoner, sier Ap-toppen.

Penger til andre ting

Høyres Harberg forklarer nedgangen i nye studentboliger under Kristin Clemet med at Regjeringen den gangen heller brukte penger på Kvalitetsreformen.

– I tillegg økte vi andelen stipend i studiefinansieringen. For å få til det, var det helt nødvendig å redusere tilskudd til studentboliger akkurat da, for å få dette til å gå opp.

– Vil grafen snu igjen hvis Høyre kommer tilbake i regjering i 2013?

– Nei, det kan du ikke forvente. Vi har vært tydelige på at bygging av studentboliger er uhyre viktig for å skape et boligmarked studentene kan greie seg i, svarer Harberg.

Vil doble målet

Birgit Skarstein, leder av Velferdstinget i Oslo og Akershus, var blant de som «retweetet» Håkon Hauglis graf på mandag.

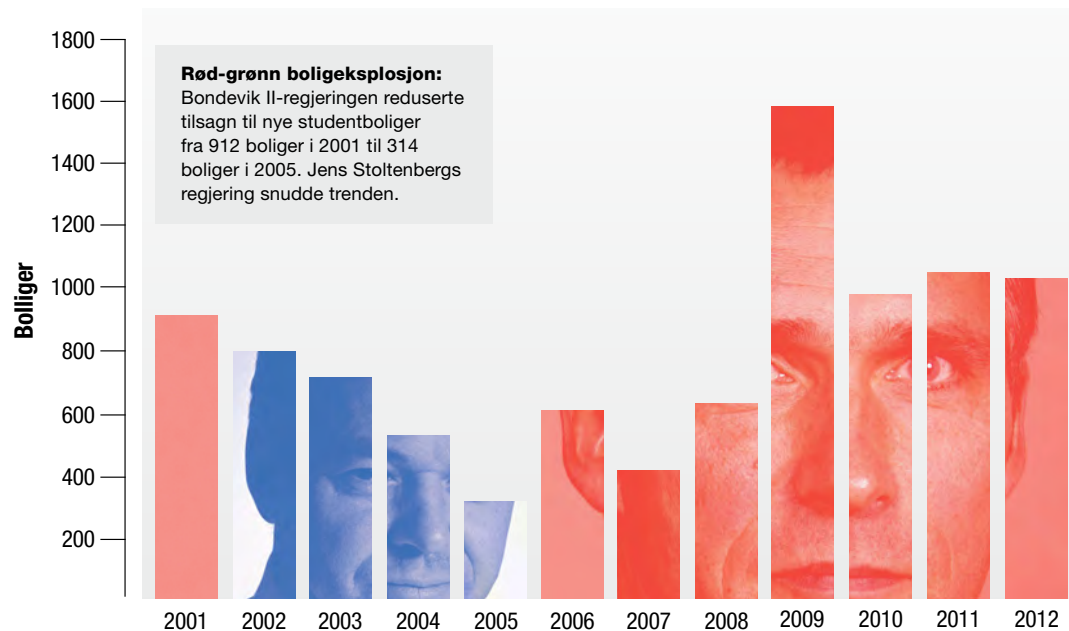
– Grafen viser at høyresiden ikke har sett hvor viktig studentboliger er både som utdanningspolitisk og boligpolitisk virkemiddel, sier hun.

Skarstein avsto imidlertid fra å «like» grafen på facebook.

– Det er kjempebra at den rød-grønne regjeringa har satset på studentboliger, men de er nødt til å satse mer, sier hun.

Regjeringen gir nå støtte til 1000 nye studentboliger i året. Kunnskapsminister Kristin Hal-

Støtte til nye studentboliger, målt i antall boliger

Kilde: Kunnskapsdepartementet

GRAFIK: BENJAMIN EDWARD OLIVER

vorsen ønsker å øke dette til 2000 boliger, og denne uken følger Arbeiderpartiet etter.

– Jeg har ledet et utvalgt i partiet som vil foreslå å øke målet til 2000 nye studentboliger i året.

Det er politikk som jeg håper og tror skal bli vedtatt på vårt landsmøte i april, sier Haugli.

haakonff@universitas.no

Osloforskning utlyser stipend til høyere grads studenter

Osloforskning er et samarbeid mellom Oslo kommune og Universitetet i Oslo (UiO), som skal bidra til å fremme forskning og rekruttering til forskning som henter sitt tema fra Oslo.

To ganger i året kan masterstudenter søke stipend på kr 20 000,- for arbeidet med masteroppgaver med Oslorelevant tema. Det er også mulig for forskere å søke støtte.

Mange temaer og fagområder er aktuelle, og alle spennende prosjektforslag (5-7 sider) vil bli vurdert. Aktuelle temaer kan være: helse, miljø og levekår, boligforhold, fremmede kulturer, historie, arkitektur, språk og politikk.

Søknadskjema, utfyllende informasjon om Osloforskning og masteroppgaver som har mottatt støtte finnes på uio.no/osloforskning.

Neste søknadsfrist for stipend er 15 september.

Kontaktinformasjon:

Osloforskning
Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi
Pb 1096 Blindern
0317 Oslo

Sekretær for Osloforskning: Lillian Baltzrud
E-post: lillian.baltzrud@sosgeo.uio.no
Tlf: 22 85 44 18

HIS Homansbyen
tannlegesenter
SPESIALIST- & ALLMENNPRAKSIS

Oscarsgt. 20,
0352 Oslo tlf.23326660 fax.23326661

www.htls.no

TA VARE PÅ DINE TENNER!

Vi gir 20% studentrabatt på 1. Undersøkelse hos tannpleier
Se www.htls.no for mer info.
Lett adkomst med trikk og buss. Gode parkeringsmuligheter

Dårlig nytt: Nedbemanning i avisene betyr stramt arbeidsmarked for journaliststudentene Sverre Norberg-Schulz (20), Elise Gulbrandsen (20) og Marie Røssland (18).

Når Schibsted kvitter seg med hundrevis av journalister, blir arbeidsmarkedet for nyutdannede journalister enda tøffere.

AVISSKVIS

tekst: Håkon Frede Foss

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Forrige uke ble det kjent at Schibsted skal kutte kostnader med flere hundre millioner kroner. Norges største mediekonsern skal nedbemanne sine aviser med mellom 200–300 årsverk. Helge Øgrim, redaktør i fagbladet Journalisten, mener nyutdannede

journalister nå er i en vanskelig situasjon.

– Mange mediehus er usikre og spør seg «hva gjør vi nå?». Schibsteds nedbemanning gir en bjelle-sau-effekt. Avismarkedet kjølnes med en gang det blir kaldt i Schibsted, sier Øgrim.

Kalddusj i fadderuka

Samtidig som Schibsteds nedbemanning preget nyhetsbildet, hadde Sverre Norberg-Schulz (20),

Marie Røssland (18) og Elise Gulbrandsen (20) sin første uke som journaliststudenter ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA). De dårlige nyhetene fra mediebransjen har ikke fått journaliststudentene til å angre på studievalget.

– Jeg føler avstand til det. Det er lenge til vi er ferdigutdannet, men når Schibsted nedbemannet, er det kanskje dumt for oss også, sier Røssland.

Hun er én av over 3000 studenter som denne høsten begynner på en utdanning innen mediefag, ifølge tall fra Samordna opptak. Bransjen de utdanner seg til, tilbyr stadig færre jobber.

– Jeg har ikke fulgt med så nøye, men tenker at det er verst for de eldre journalistene som står i fare

for å miste jobbene sine, sier Norberg-Schulz.

– Det blir krevende

De tre journaliststudentene er vel vitende om at nyutdannede journalister kan se langt etter en fast stilling rett etter studiene. De må i årevis belage seg på å jage etter vikariater og midlertidige ansettelser.

– Alle er vel forberedt på at vi ikke får drømmejobben med én gang. Det blir krevende, sier Gulbrandsen.

Hun har beina på jorda, men enkelte av hennes medstudenter har kanskje litt for høye forventninger til framtida.

«Det er vanskelig å få seg fast jobb i dag, og det vil ikke bli lettere.»

Elin Floberghagen, leder av Norsk Journalistlag

– Mange journaliststudenter vil bli feature-journalist og tror de kommer seg rett inn i A-magasinet og får jobbe i Afrika rett etter utdannelsen. Men det skal sykt mye til for å få de jobbene, sier Norberg-Schulz.

Må ha talent

Leder av Norsk journalistlag, Elin Floberghagen, tror ikke nye

Velkommen til Nytt Norsk Tidsskrifts frokostseminar: Universitetshistorien til debatt

Historieverket om Universitetet i Oslo kom ut i 9 bind i jubileumsåret 2011. Hva slags historie er det? Er det en god historie? Kunne og burde den vært skrevet annerledes? Verket anmeldes i Nytt Norsk Tidsskrift 3-12.

Professor i historie Narve Fulsås innleder til debatt.

idunn.no
Nordisk tidsskriftdatabase

Sted: Niels Treschows hus 12. etg., Blindern
Tidspunkt: Onsdag 5. september kl. 9-12
Lett servering
Arrangementet er gratis

Vel møtt til studenter, universitetsansatte og andre interesserte!

Advarer: Redaktør i Journalisten, Helge Øgrim, fraråder journalistutdanning. – Hvis folk kommer til journalistyrket med for store drømmer, så forsvinner enten drømmene eller folkene, sier han.

Vil du anbefale journalistutdanning til dagens unge?

Elin Ørjasæter

Kommentator og forfatter

– Nei. Mediebransjen er en av de verste å jobbe i dersom man ønsker seg fast jobb. Selve jobben er også sterkt overvurdert. De fleste drømmer om å grave opp store nyhetssaker eller skrive bevegende featurereportasjer, men hverdagen er mange år med kjappe referater og «klipp-saker» før man når så langt. Jeg er glad ingen av ungene mine vil bli journalister. Det er et hundeliv å være journalist for de fleste av dem, men det er ikke så dumt som et springbrett.

Sven Egil Omdal

Journalist og kommentator i Stavanger aftenblad

– Framtiden vil også trenge journalistikk. Samfunnet kan ikke fungere uten. Min yngste datter begynner i høst på et treårig studium i journalistikk og økonomi i London. Jeg har bedt henne følge ekstra godt med på økonomiforelesningene. Et stadig mer komplisert samfunn vil kreve større kompetanse av journalistene i tillegg til de rent journalistfaglige ferdighetene. Journalistutdanningen bør legges opp på en skikkelig utdanning på andre felt, enten det er økonomi, teknologi, kultur, statsvitenskap eller andre fag.

Per Edgar Kokkvold

Generalsekretær i Norsk presseforbund

– Ja! Ikke til alle, men til de som har samfunnsinteresse og mener at man kan tjene det samfunnet man lever i. Da er det vanskelig å tenke seg noe viktigere enn journalistikken. Journalistikkstudentene bør også skaffe seg spesialkunnskaper i tillegg til formidlingskunnskaper, men man må ikke tro at dette er et utdøende yrke.

Sidsel Wold

Journalist i NRK

– Selv om det er mye vanskeligere å få jobber nå, trenger landet fremdeles journalister. Men det er viktig å finne en egen nisje, som for eksempel å lære seg språk som arabisk eller kinesisk. Det er enda viktigere å ha et stort engasjement, være nysgjerrig og å ha en indre drivkraft. Å ville jobbe med «noe i media» er ikke nok. Ingen som tar journalistutdanning kan regne med jobb i pressen, men de som virkelig vil, og som har talent og er villig til å jobbe hardt, får gode journalistjobber.

journaliststudenter er klar over hva slags arbeidsmarked de utdanner seg til.

– Det er vanskelig å få seg fast jobb i dag, og det vil ikke bli lettere. Når en så stor aktør som Schibsted varsler en slik nedbemanning, vil det bli mange journalister om beinet, sier hun.

Floberghagen vil likevel ikke fraråde unge å bli journalist. Hun øyner håp for de unge journaliststudentene.

– De må ville det mye, og de må ha talent. Men det er fortsatt rom for dyktige journalister.

Fraråder journalistutdanning

Journalisten-redaktør Øgrim forteller at han i mørke øyeblikk for-

banner den dagen han ble journalist.

– Jeg har nok litt bondeanger. Mange av oss som har erfaring som all-round-journalister savner fordypning. Journalister kan jo ofte ganske lite om det vi dekker. Nå utfordres vi av kunnskapsrike stemmer i nye kanaler. Da tror jeg mediene vil etterspørre medarbeidere som kan mer enn journalistikk og gjerne har en annen utdanning.

– Vil du anbefale å ta journalistutdanning?

– Nei. Journalistutdanningen er et blandingsstudie, men spisskompetanse er viktigere, svarer Øgrim.

Tre år holder ikke

Leder for Institutt for journalistikk og mediefag på HiOA, Anne Fogt, advarer mot å tro at HiOAs treårige journalistikkutdanning alene gjør susen.

– Tre år hos oss holder ikke for et helt yrkesliv som journalist, du må fylle på med andre ting, slår hun fast.

– Får studentene deres jobb?

– På sommerfesten i juni møtte jeg ingen avgangstudenter som hadde fått fast stilling, men mange skulle jobbe som vikarer i sommer.

– Utdannes det for mange journalister?

– Jeg er ikke umiddelbart enig i det. Så lenge vi ikke har klare tall rundt dette, er det vanskelig å si

noe om det.

– Bør ikke du vite om det utdannes for mange journalister?

– Jo, jeg har veldig lyst til at vi skal få en slik undersøkelse om dette, svarer Fogt.

Fem minutter etter intervjuet ringer Fogt opp igjen og forteller om en undersøkelse fra 2004. Den viste at 75 prosent av journaliststudentene fikk seg jobb etter studiene, mens 17 prosent tok annen utdanning.

– Vi vil gjerne ha en ny undersøkelse når vi nå er inne i en ny periode med omstillinger, sier instituttlederen.

haakonff@universitas.no

– Trangt nåløye

Kommunikasjonsdirektør i Schibsted, Anders Rikter, er sikker på at det kommer til å være behov for journalister også i framtida.

– Men i en slik omstillingsfase vil det naturlig nok være et trangere nåløye inn i journalistyrket enn i oppgangstider, skriver Rikter i en e-post til Universitas.

– Dette handler mer om utviklingen i mediebransjen generelt over tid. Når lesere går over til digitale plattformer som smarttelefoner og nettbrett så medfører det både færre solgte aviser og færre annonsekroner. Dette inntektsfallet er det veldig krevende å veie opp for. Derfor kuttet det dessverre kostnader i mediehus over store deler av verden, også i Schibsted, skriver han.

universitas@universitas.no

Lenge siden siste tannsjekk ?

IBSEN TANNKLINIKK

Moderne klinikk sentralt i Oslo sentrum. Her det samme prisliste som tannhelsetjenesten på Blindern (SIO). Vi utfører alle typer tannbehandling. Tannbleking til kun 2300,-kr Skånsom og effektiv.

Du får garantert en positiv opplevelse hos oss.
Kontakt Info: Ibsen tannklinikk

Pilestredet 17, 0164 Oslo

V/tinghuset, vis a vis Sentrum parkeringshus
Tlf. 222 00 662

info@ibsentannklinikk.no

www.ibsentannklinikk.no

Annonser i Norges største studentavis?

UNIVERSITAS.NO/
ANNONSER

Frederikke bygget

15 % rabatt på behandling
for studenter

OMVERDEN

Rekordmange studerer i utlandet

UTFERDSTRANG: Aldri før har så mange nordmenn reist til utlandet for å studere. 23 442 studenter valgte å studere i utlandet forrige studieår, melder Lånekassen. Det er en økning på sju prosent fra året før. Storbritannia er det mest populære landet å reise til, mens Danmark følger på andreplass. Mange reiser også til USA og Australia.

Økonomi og administrasjon er det mest attraktive fagområdet for norske studenter i utlandet, fulgt av medisin. De fleste som reiser til utlandet i studietiden, studerer på bachelornivå. Andelen av den totale norske studentmassen som studerer i utlandet, holder seg imidlertid stabil.

FOTO: CC/DAVES

Vil øke antallet internasjonale studenter

CANADA: En ny rapport oppfordrer kanadiske universiteter til å doble opptaket av internasjonale studenter innen 2022. Rapporten bærer bud om et fundamentalt skifte i kanadisk politikk for utenlandske studenter, skriver University World News. Internasjonale studenter er ikke lenger bare en sak for universitetene å ta stilling

til, men blir nå betraktet som et virkemiddel i Canadas økonomiske strategi. Det universitetene tjener på internasjonale studenter bidrar mer til økonomisk vekst enn Canadas aluminiumseksport. En økning i antallet internasjonale studenter, vekker samtidig en bekymring for om det vil gå på bekostning av antallet studieplasser for de innfødte.

Bot for treige studenter

DYRT: I Nederland innføres det den 1. september en kontroversiell bot for studenter som ikke fullfører studiene sine i tide. Studentorganisasjoner og flere politiske partier jobbet hardt for å få avvist forslaget, men politikerne klarte ikke å bli enige om et kompromiss. Det skriver University World News.

Studenter som bruker mer enn ett ekstra år på å bli ferdig med graden sin må betale en bot på 3000 euro (ca 22 000 kroner). Målet med forslaget er å få flere til å fullføre studiet sitt til planlagt tid, samtidig som det skal spare staten penger.

Fredelige demonstrasjoner: Chilenske studenter demonstrerer i gatene og okkuperer offentlige rom. Politiet slår tilbake med vold.

Slåss i Santi

80 000 chilenske studenter protesterer mot et urettferdig utdanningssystem. – Politiet bruker mye vold, sier talsmann José Ancalao.

STUDENTOPPRØR

tekst: Heljar Havnes og Bendik Love

– Myndighetene har lukket døra for dialog med oss studenter, sier talsmann José Ancalao til Universitas. Han har vært aktiv i demonstrasjonsbevegelsen i Chile siden den startet for alvor i 2011.

– De ønsker ikke å snakke med oss, de vil heller slåss mot folket i gatene. Det er ikke dialog mellom studentene og myndighetene på nåværende tidspunkt, forklarer han videre.

Studentene i Chile har kjempet mot et urettferdig skolesystem i ett og et halvt år, og flere ganger

har ti tusenvis tatt til gatene. I det siste har demonstrasjonene blusset opp igjen, med opp til 80 000 studenter og skoleelever i protest.

Vold og lovbrudd

– Hvordan demonstrerer chilenske studenter?

– Vi demonstrerer i gatene og okkuperer offentlige rom som skoler, universiteter og statlige kontorer, forklarer Ancalao.

Myndighetene og politiet har slått hardt tilbake mot studentene.

– Politiet bruker mye vold. Det finnes noen studenter som velger å slåss tilbake, men de aller fleste demonstrasjonene er fredelige, sier studentlederen.

Politiet i Santiago, Chiles hovedstad, har blitt observert og filmet mens de har stormet skoler og universiteter som har vært okkupert av studenter. Det skjer på tross av et lovfestet forbud mot at politi og soldater kan gå inn på universitetsområdene uten universitetsledelsens samtykke.

Favoriserer eliten

– Vi kjemper for det samme som før; gratis utdanning og like muligheter for alle, et utdanningssystem som er inkluderende på tvers av folks økonomiske og kulturelle bakgrunn. Det er det vi ønsker å oppnå sier Ancalao.

Helt siden General Augusto Pinochet styrte landet med jern-

FOTO: FLICKR/FRANCISCO_OSORIO

lagos gater

hånd på 1970-tallet, har utdanningssystemet i Chile favorisert eliten. I mai 2011 rant begeret over for studentene.

Gir seg ikke

Daværende utdanningsminister Joaquín Lavín fremmet et lovforslag om å øke offentlige bevilgninger til private universiteter som opererer for profitt. Selv har Lavín, og flere chilenske toppolitikere fra hele det politiske spekteret, personlige eierinteresser i landets utdanningssektor.

Ancalao, som selv har brukket nesen og skadet seg i sammenstøt med politi, forteller at studentene skal stå på sitt og ikke gi seg.

– Det vil være demonstrasjoner og streiker blant studenter over hele Chile, og den 1. september vil det være et nasjonalt studentmøte. På dette møtet vil det bli bestemt hva som skal skje videre, men jeg tror det vil bli streiket på ubestemt tid fremover, sier han.

– Beholder diktatorarv

– Den kampen studentene kjemper, er en kamp mellom eliten og grasrota, sier Erik Schreiner Evans, president i Studentenes og akademiskernes internasjonale hjelpefond (SAIH).

Han mener verden kan ta lærdom fra Chile.

– Jeg synes det er flott at 80 000 studenter tar til gatene, og vi har lenge sett at studentbevegelsen i Chile har vist en god evne til å mobilisere. Det er ikke lenger bare en studentprotest, det har utviklet seg til å bli en protest for hele folket. Studentbevegelser over hele verden kan ta stor lærdom av dagens chilenske studenter, sier Schreiner Evans.

Derimot mener han det er synd at voldsbruk oppstår i det som i utgangspunktet er en fredelig demonstrasjon.

– Vi tar avstand fra all vold, sier han og legger til:

– Det ser ut som myndighe-

«Myndighetene ønsker ikke å snakke med oss, de vil heller slåss mot folket i gatene.»

José Ancalao, talsmann for chilenske studenter

ter og politi har kjørt seg opp i et hjørne der voldsbruk blir uunngåelig. Det kan se ut som om politiet ennå ikke har tatt et oppgjør med Pinochet-tida.

Støtter målene

Schreiner Evans og SAIH støtter fullt ut hovedkravene til den chilenske studentbevegelsen.

– God og relevant utdanning er et offentlig ansvar og en menneskerett, uavhengig av den enkelte students økonomiske bakgrunn, sier han.

Schreiner Evans er en av mange som uttrykker bekymring over diktatoren Augusto Pinochets innflytelse på dagens Chile.

– Det offentlige systemet i Chile, inkludert akademia, har ikke kvittet seg med arven etter Pinochet. Makteliten i Chile har en interesse av å beholde status quo, sier SAIH-presidenten.

Arven etter Pinochet

De chilenske studentene har små sjanser til å nå igjennom med kravene sine, mener latinamerikaforsker Benedicte Bull.

EKSPERT-INTERVJUET

tekst: Heljar Havnæs

– Jeg tror protestene i Chile må forstås som et uttrykk for motstand ikke bare mot utdanningssystemet, men den nyliberale modellen det er en del av, sier Benedicte Bull, førsteamanuensis ved Senter for utvikling og miljø ved Universitet i Oslo.

– Motstanden mot den nyliberale samfunnsmodellen lå og ulmet, men protestene brøt ikke ut før høyresiden kom tilbake til makten og klart signaliserte en utdypning og videreføring av den, sier hun.

Mange har kritisert flere av de som sitter i den chilenske regjeringen, eller står den nært, for å ha personlige eierinteresser i landets utdanningssystem. Sånt blir det protester av.

– Regjeringen har vist liten imøtekommenhet. Politiet har også brukt mye makt for å slå tilbake demonstrasjonene, noe som har ført til ytterligere radikalisering, mener Bull.

Mørk historie

Bull er bekymret for de mørke historiske skyggene som maktbruken kaster.

– Det er skremmende å se hvor like politimetodene er nå i forhold til det de var under Pinochets diktatur. Det eneste delvis gyldige argumentet Pinochet hadde for å innføre det privatiserte systemet, som i dag gjør at god utdanning er dyrt, var at på den tiden var utdanning et elitefenomen, sier Bull.

Opposisjonen i Chile støtter seg på studentene, men det er bare en del av et politisk spill, mener hun.

– Opposisjonen har sittet med makten i 20 år uten å gjøre noe de også, sier hun.

Hvis høyere utdanning blir gratis i Chile vil det, som i alle andre land med et utbredt offentlig tilbud, koste penger. Det tror Bull kan være en del av motivasjonen til regjeringen for å beholde utdanningssystemet slik det er i dag.

– Dette er en del av en nyliberal samfunnsmodell. Så i tillegg er det nok ideologisk begrunnet.

Pingvinrevolusjonen

I 2006 gjorde elever på videregående skole opprør, kalt Ping-

FOTO: PRESSEBILDE

vinrevolusjonen. Den gang var det kvaliteten på undervisningen ved offentlige og halvoffentlige skoler som var stridstemaet. Bull sier at makt-havernes håndtering av dagens opprør klart skiller seg fra konflikten for seks år siden.

– På den tiden var Michelle Bachelet president. Hun var en

svært populær politisk figur i mange politiske leire i Chile, og klarte å håndtere konflikten bedre enn det Piñera-regjeringen har gjort.

Løsningen man kom frem til etter Pingvinrevolusjonen innebar egentlig ikke så store endringer, i følge Bull.

– Grunnen til at studentene gikk med på det har nok vært at

studentlederne fikk en del personlige fordeler av løsningen, og mange ble i etterkant rekruttert av næringslivet. På den måten avsluttet de revolusjonen uten egentlig å etterkomme de viktigste kravene til elevene og studentene.

Dyster framtid

– Hvordan ser framtiden ut for Chiles studenter?

– Det ser veldig vanskelig ut for studentene og deres sak. Men presidentens popularitet er lav, og ved neste valg kan Michelle Bachelet komme tilbake. Jeg vil tro at det blir høy prioritet for henne å gjøre noe med situasjonen. Det er usannsynlig at den sittende regjeringen må gå av som følge av studentprotestene, men jeg ser ikke hvordan de skal komme seg ut fra den fastlåste situasjonen, sier Bull.

debattredaktør: **Thorbjørn K. Borlaug**
t.k.borlaug@universitas.no 413 13 690

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Politihøgskolen

« Nuff said! **Simen Bakke**
Hentet fra debatten til kommentaren «Professorpolitiet»

Politihøgskolen 2

« Nina Skarpenes fornekter alt. Hun skjønnmaler situasjonen. «Ingen problemer her, nei.» Den går ikke lenger. Etter at 22. juli-rapporten avslørte hvordan det står til med politiet – en realitet som er stikk i strid med politimesternes skjønnmalte bilde – er det åpenbart at Skarpenes bare prøver å feie reelle problemer under teppet. Det må en kulturendring til i politietaten. Det skal ikke lønne seg å feie problemene under teppet på denne måten og late som ingenting!
kris
Hentet fra debatten til nyhetssaken «—Profesjonsstrid på Politihøgskolen»

Boligpolitikk

« «Bolig har vært et sjeldent tema i norsk politikk i forhold til hvor viktig det er, særlig for studenter.» Nå må du skille mellom SV/AP og resten av det politiske Norge. For-øvrige tror jeg bevisbyrden ligger på SVs side etter Halvorsens frontalangrep på studenters rettigheter ifm. samskipnadsloven. Det gjenstår å se hvorvidt SV kommer over sperregrensen neste år. Slik det ser ut nå er det lett å forstå «2000 nye studentboliger i året» som et forsøk på å redde ansikt etter at slaget er tapt.
Svein Tømmerdal
Hentet fra debatten til leserinnlegget «Ny boligpolitikk med SV»

«Det må en kulturendring til i politietaten. Det skal ikke lønne seg å feie problemene under teppet på denne måten og late som ingenting!»

Kris

LESERNES MELDINGER

Send sms til 925 68 716

« Ønske for det nye semesteret: At den søte piken med de varme brune øynene og de gule skoene, som pleide å lese på HF, kommer tilbake. Dagen er ikke helt den samme uten... **HF-traver**

« Fint at helsetjenesten deler ut gratis kondomer, men de sprekker jo hver gang... **Bonde Hansen**

« Føler meg overarbeida allerede. **Anonym**

« Når skal dere jenter begynne å ta tidlig sædavgang som et kompliment? **Sød but true**

« Hvorfor smaker rettferdig kaffe så forferdelig vondt? Inneholder den rettferdig batterisyre og rettferdig brent kumøkk? Eller bare smaker det slik? **Anonym**

« Til alle dere veike og pinglete røykere: Hold dere unna inngangspartiet! Neste gang blir det skulder mot skulder hvis du skulle befinne deg horisontalt i lufta på vei mot HF. **Irritert benkpresstrenende student**

« Kjære nye studenter: Vi vet det er vanskelig å forstå, men man HØRER faktisk hvisking. Særlig når det er nesten stille, for eksempel på en lesesal. Spør noen erfarne studenter, så viser de dere veien til kantina eller kollokvierom-mene. **Oss erfarne studenter.**

« Hvorfor skal ikke jenter snuse når det er greit for gutter? Ser like forbanna stygt og ekkelt ut på begge kjønn! Likestill-ling! **Snusa**

Hvorfor være aktiv i foreningsmiljøet?

STUDENTFORENINGER

Mike Fürstenberg, kulturkonsulent i Studentliv, Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus

Hvorfor være aktiv i foreningsmiljøet?
Listen er lang – godt over 500 studentforeninger finnes i Oslo og Akershus. Men hvorfor er det viktig å engasjere seg? Svarene er mange:

Spør du Karrieresenteret ved UiO vil de kanskje si at ditt engasjement ovenfor arbeidsgivere vil vise at du har flere sider som person, og at foreningslivet kan gi deg en viktig realkompetanse som studiene ikke gir deg. For eksempel erfaringen som leder eller økonomiansvarlig for en forening.
Lærestedene vil muligens vektlegge at ditt engasjement er med på å bedre studiemiljøet, og at dette vil være med på å gjøre lærestedet mer attraktivt for andre. Universitetet i Oslo hadde i forbindelse med sin 200 års feiringen i fjor 200 runner for å studere ved UiO – 50 av disse grunnene var direkte relatert til det sosiale rundt studiene.

Psykologen på Studenthelsetjenesten vil nok vektlegge den psykososiale gevinsten det gir å bli kjent med andre i en forening, det å engasjere seg sammen med andre i en sosial sammenheng. En nylig undersøkelse gjennomført av blant annet SiOs helsetjeneste med flere viser at studenter som tidlig blir får et sosialt nettverk på lærestedet har en bedre sjanse til å lykkes med studiene og til å gjennomføre på normert tid.
Et sosialt nettverk kan være godt å ha dersom man opplever noe litt tungt under studiene. I en ny by, når familien er langt unna, så kan studievenner bli en god «familie» å ha.

Alle svarene er gode, og riktige.
Du gjør deg mer attraktiv for fremtidige arbeidsgivere.
Du gjør lærestedet mer attraktivt.
Du har en bedre sjanse med å lykkes med studiene.

Den viktigste årsaken er likevel at det er utrolig gøy. Du får masse gode venner som du deler interesser og erfaringer med, og du får oppleve ting sammen med dem som du vil huske for resten av livet.
Det er gøy å engasjere seg i foreningsmiljøet!

Vi trenger miljøbevisste studenter

MILJØ

Arild Hermstad, leder i Framtiden i våre hender

Dessverre er det lenge siden norske studenter har vært mindre opptatt av miljø enn akkurat nå. Hvorfor bryr vi oss så lite?
Kanskje er måten vi lever på så tett forbundet med problemet at vi ikke ønsker å se verden slik den er? Dette gjelder ikke bare studentene, men kanskje aller mest politikere, næringslivsledere, fagforeningspamper, universitetsansatte, forskere, byråkrater og andre med makt og innflytelse.

Stadig flere nordmenn har råd til luksusvesker fra Louis Vuitton og Gucci, men vi tar oss ikke råd til å løse klimakrisen. Sammenhengen mellom forbruksvekst og vekst i utslipp er tett, det er ikke bare dyre luksusvarer som opplever salgsboom: Flyreiser, biler, samt en rekke kinesiske varer som har store livsløpsutslipp øker også sterkt. Samtidig skal klimautslippene ned til så godt som null innen 2050 om vi skal unngå mer enn to graders oppvarming av jordkloden. Det klarer vi ikke dersom vi skal fortsette jakten på mer penger og mer forbruk.
Derfor har jeg noen oppfordringer til deg som student:

Ikke jag etter penger og materielle goder. Du kan leve det gode liv i Norge uten å hige etter de fetest betalte jobbene eller jobbe 19 timer i døgnet.

Engasjer deg i politikken og i diskusjoner. Fremskritt betyr at vi må velge bedre miljø fremfor mer penger. Meld deg inn i miljø- og solidaritetsorganisasjoner og et politisk parti.

Skaft deg en utdanning som gir deg en jobb som løser flere problemer enn den skaper. Det er ikke til barnebarnas beste om du velger å tjene dine penger på å akselerere den globale oppvarmingen. Barnebarna og verden for øvrig trenger ingeniører til å utvikle fornybar energi, de trenger geologer som kan utnytte geotermisk og ren varme fra undergrunnen, de trenger humanister og samfunnsvitere som kan opplyse oss om hvordan vi kan endre samfunnet slik at miljø og rettferdig fordeling prioriteres høyere enn kortsiktig profit og forbruksjag. Vi trenger økonomer og statsvitere som kan forske på politiske og økonomiske sammenhenger som får oss ut av den dårlige spiralen vi er inne i nå hvor vi jobbe mer for å forbruke mer.
Ta deg en utdannelse hvor du kan bidra til lavutslippssamfunnet, et samfunn uten klimagassutslipp og naturødeleggelser og der globale forskjeller minsker kraftig. Det er mulig! Framtiden er faktisk i våre hender.

Universitas for alle?

UNIVERSITAS

Ørjan Nordheim Skår, jusstudent

Eg har hørt eit rykte om at Universitas er eit smalt kollegium basert på øvre Blinderen for den jevne blindernhipster av den jevne blindernhipster. Dette er sjølvsagt kun rykter. Rykter er likevel visstnok godt nok til å skrive ein nyhendesak for Universitas. Eg referer til artikkelen «ødelegger for hverandre» trykt i Universitas 22 august 2012.
Ein artikkel om sjølvrapportert følt negativ konkurranse på juridisk fakultet er «krydra» med referansar til rykter om sabotasje jusstudentar mellom som stjeling og klussing i lovebøker. Når vart det greit for Universitas å vere så lemfeldig i omgang med kva som er sant og kva som er grunnlause rykter?

Det går eit rykte om at Universitas, som skal freiste representere studenter i heile SIO ikkje klarar å representere meir enn halve Blinderen.

Saka om sabotasje mellom jusstudentar nyttar lause rykter til å forsterke ein stereotype av jusstudentar som Universitas verkar å like svært godt. Artikkelen går også inn i ei vedvarande trend med likelydande artiklar. Sist gong eg kan hugse studentar ved juridisk fakultet vart nemd i avisa var i «det tredje riket», ein anmeldelse av studentbaren Frokostkjelleren. Der fikk anmeldaren «alle sine sterotyper bekreftet» av jusstudentar «kledd ut som advokater» og meinte at Frokostkjelleren var «et enormt toalett».
Ironi og sarkasme og humor er me alle kjende med, men denne einsidige dekninga liknar regelrett mobbing av juridisk fakultet. Universitas takkar nei til å rapportere frå f.eks jusstudentanes enorme veldedigheitsaksjon Humak eller andre ting som skjer nede på fakultetet. Journalistane kastar seg derimot på kvar mogelegheit til å spre rykter og portrettere jusstudentane som verkelegheitsferne karikaturar. Det verkar som om journalistane på øvre Blinderen ikkje er interesserte i å inkludere studentane ved Juridisk fakultet i sitt smale felleskap eller gje dei verken rettferdig eller riktig dekning i blekka si.

ARKIVFOTO: SKJALG BØHMER VOLD / UNIVERSITAS

Vi skal hele tiden jobbe for å styrke profesjonsutdanningen, sammen med ansatte og studenter.

Politiutdanning i endring

KRONIKK

Nina Skarpenes, assisterende rektor ved Politihøgskolen

Universitas vier Politihøgskolen stor oppmerksomhet i forrige nummer. Vi setter pris på oppmerksomhet rettet mot våre utdanninger. Det er imidlertid behov for å komme med noen utfyllende opplysninger.

Tredje studieår i bachelorutdanningen er delt inn i 5 hovedområder; Politi og samfunn, Metode, Operative oppgaver, Forebyggende oppgaver og Etterforskning. Ved slutten av hvert hovedområde ble det gjennomført evaluering blant studentene i Oslo. Svarprosenten varierte fra 42 til 60 %.

Innenfor Operative oppgaver og Etterforskning har 70 % av studentene svart at de i meget stor eller svært stor grad var fornøyd med læringsutbyttet. Innenfor Politi og samfunn er det kun 20 % som er fornøyd med læringsutbyttet totalt sett. Tallet for Forebyggende oppgaver er 35 %. Vi er selvsagt ikke fornøyd med disse evalueringsresultatene og legger til rette for videre utvikling av hovedområdene.

I samme artikkel hevdes det at studentene ønsker mer operativ trening. Ett helt år av bachelorutdanningen er praksis. I tillegg kommer flere uker i leir, samt fortløpende undervisning i arrestasjonsteknikk gjennom første og tredje studieår. Det er med andre ord tilrettelagt for mye operativ trening i politiutdanningen. I de to årene studentene er på campus, kan det imidlertid være behov for å legge til rette for mer egentrening. Der setter dagens lokaler dessverre noen begrensninger.

Det har de siste årene vært stilt spørsmål ved om profesjonsutdanningene har blitt for teoretisk og akademisk sett i forhold til de oppgaver som skal utføres. Diskusjonen om det såkalte «praksissjokket» har vært ført i flere fagmiljøer, også i politiet. En analyse av en intern kandidatundersøkelse ved Politihøgskolen i 2010 viser at praksissjokket oppfattes som betydelig mindre hos politikandidatene enn hos øvrige profesjonsgrupper.

Utviklingen mot et mer heterogent og sammensatt samfunn stiller politiet overfor stadig mer krevende oppgaver. 22. juli rapporten viser at det kreves avansert kunnskap for å løse de utfordringer politiet møter. For å opprettholde befolkningens tillit må politiet være i stand til å forebygge bedre, reagere raskere og oppklare mer. Politikutdanningen skal med andre ord kvalifisere for mer enn skarpe oppdrag i akutte

«For å opprettholde befolkningens tillit må politiet være i stand til å forebygge bedre, reagere raskere og oppklare mer.»

sitasjoner. Gjennom utdanningen skal studentene bli i stand til å vurdere og begrunne sine tjenestehandlinger og kvalitetssikre alle sider ved sin oppgaveløsning.

For å komme dit krever det kompetanse innenfor psykologi, samfunnsvitenskapelige og juridiske fag sammen med de mer tradisjonelle politifagene som kriminalteknikk, etterforskning og operative fag. I vårt videre arbeid med å utvikle grunnutdanningen for politiet, er utfordringen å knytte disse fagene enda tettere, bygge bro mellom erfaringsbasert og forskningsbasert kunnskap, slik at de nyutdannede tjenestepersonene opplever at de har en solid kunnskapsplattform når de kommer ut i tjeneste.

Studentenes syn på utdanningen skal tas med når vi nå justerer rammeplanen for bachelorutdanningen. Det er naturlig – og riktig. Vi har allerede endret eksamensformen for Forebyggende oppgaver i inneværende studieår. Rapporten fra 22/7-kommisjonen peker på mange forbedringspunkter for norsk politi. PHS vil bli involvert i disse tiltakene. Vi går nå gjennom rapporten med sikte på å se hva våre bidrag kan være, både i forhold til etter- og videreutdanningene, og bachelorutdanningen.

Endringer i politiutdanningen er i gang. Det er en del av vår naturlige arbeidsform. Vi skal møte kravene fra samfunnet og behovene i politietaten, og vi skal hele tiden jobbe for å styrke profesjonsutdanningen, sammen med ansatte og studenter.

kulturredaktør: **Guro Havro Bjørnstad**
gurohb@universitas.no 994 74 582

reportasjeredaktør: **Agnes Klem**
agnes.klem@universitas.no 952 20 554

KULTUR

Lars Monsen tildelt pris frå UiO

EVENTYR: Årets «Jonaspris» gjekk til eventyraren og TV-personlegdommen Lars Monsen. «Jonasprisen» er ein ærespris som årleg vert tildelt ein person, organisasjon, eller instutisjon, som har gjort ein innsats for å fremja opplysning

om funksjonshemma i samfunnet. Det skriv uniforum.no. Det er det utdanningsvitskaplege fakultetet ved UiO som deler ut prisen, som er oppkalla etter Jens Bjørnebo sin roman «Jonas».

FOTO: INGEN GRENSE / FLICKR

Ærespris: Lars Monsen ble tildelt årets «Jonaspris», for sin innsats i TV-serien «Ingen grenser».

Einebarn har større risiko for overvekt

FEDME: Er du einebarn, er det større risiko for at du er overvektig. Ei ny stor europeisk forskning viser at einebarn har over 50 prosent større risiko for overvekt enn barn som har sysken, skriv forskning.no. Foreldre med eit barn brukar oftare mat som belønning, og tillet TV og data på soverommet, noko forskarane meiner kan ha samanheng med overvekten til borna. Einebarn bur dessutan sjeldnare

FOTO: PUUKIBEAH / FLICKR

saman med begge foreldra, dei leikar mindre ute og et meir sukker, viser forskinga.

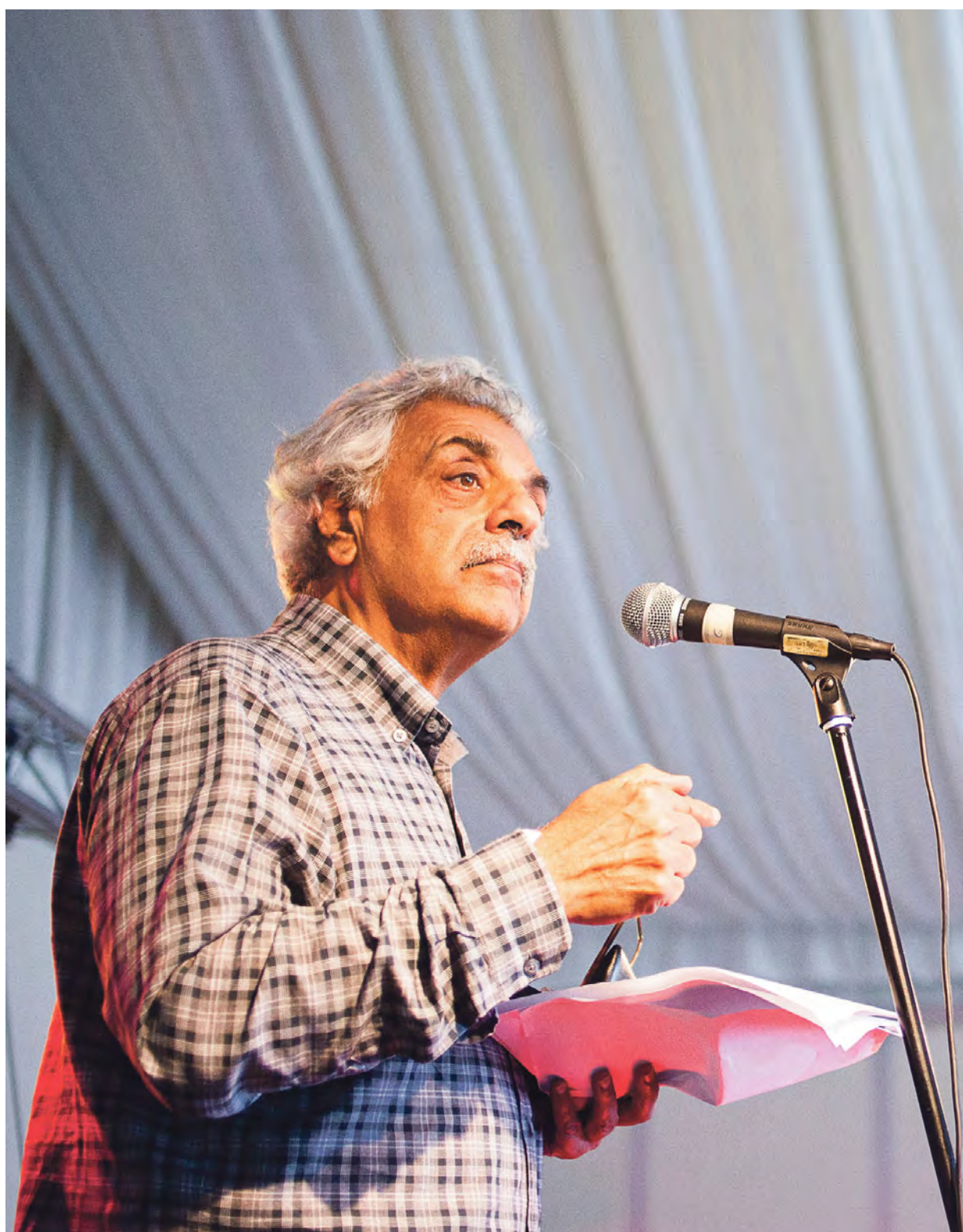
Stod våre forfedre i med neandertalarane?

EIT SEX-SPØRSMÅL: Om det skjedde seksuelle møter mellom neandertalarane og forfedrene våre, er fortsatt ein ynda diskusjon mellom forskarar, melder forskning.no. Nyleg samanlikna forskaren Richard Green gammalt neandertal-DNA med arvestoffet til moderne menneske, og fann at ja – forfedrane til europearar og asiatar har stått i med neandertalarane. Eit forskar-team fra University of Cambridge meiner derimot at tolkinga er feil. Dei meiner at me har felles DNA, men at arvematerialet ikkje stammar frå blandingsvariantar mellom dei to artane.

FOTO: FUZZYRAPTOR / FLICKR

Sexy type: Har virkelig forfedrene våre hatt seg med denne karen?

Venstresidas b

At det ikke eksisterer noen sammenheng mellom kultur og politikk er «nonsens», sier den vandrende tenketanken Tariq Ali.

MELAFESTIVALEN

tekst: Ida Madsen Hestman

foto: Sebastian Dahl

– Jeg er en av dem som ikke er overbevist om at kultur alltid har stått på egenhånd. At det på ingen måte har noen forbindelse til verden enten det er litteratur, musikk eller film. At kultur er veldig spesielt og nesten guddommelig – det er bare tull. Dårlig eller bra: Kultur er produsert under de forholdene det eksisterer i.

Tariq Ali er omtalt som et av de skarpeste hodene i vår tid. En mann som alltid har minnet oss på vår historiske kontekst og hvilke nye utfordringer vi kan vente oss i fremtiden. Den gråhåra man-

nen var en av flere politiske kunstnere som holdt foredrag under Melafestivalen denne helgen, en urban festival for utøvende kunst og kulturuttrykk fra hele verden. Det merkes at han er sett på som en slags «Gandalf» i vår tid.

– De ble veldig sinte

– Den første aksjonen jeg var med på å organisere var da jeg var fjorten-femten år, mimrer han.

Da hadde Ali lest i avisa om afroamerikaneren Jimmy Wilson som risikerte dødsstraff for å ha stjålet én dollar og nittifem cent.

– Vi var en gjeng på ti-femten studenter som marsjerte til det amerikanske konsulatet. De ble veldig sinte. Latteren sitter løst nå, men da var det alvor.

Selv om responsen fra folk på gata i den Pakistanske byen Lahore var positiv, ble ikke aksjonen akkurat omfavnet av amerikanerne ved konsulatet. Jimmy Wilson ble henrettet. Det stoppet ikke Tariq Ali fra å fortsette sin lange karriere som aktivist, og han var ikke beskjedent når det kom til å arrangere aksjoner mot det pakistanske militærregimet mens han studerte ved Universitetet i Punjab.

– Vi var militante

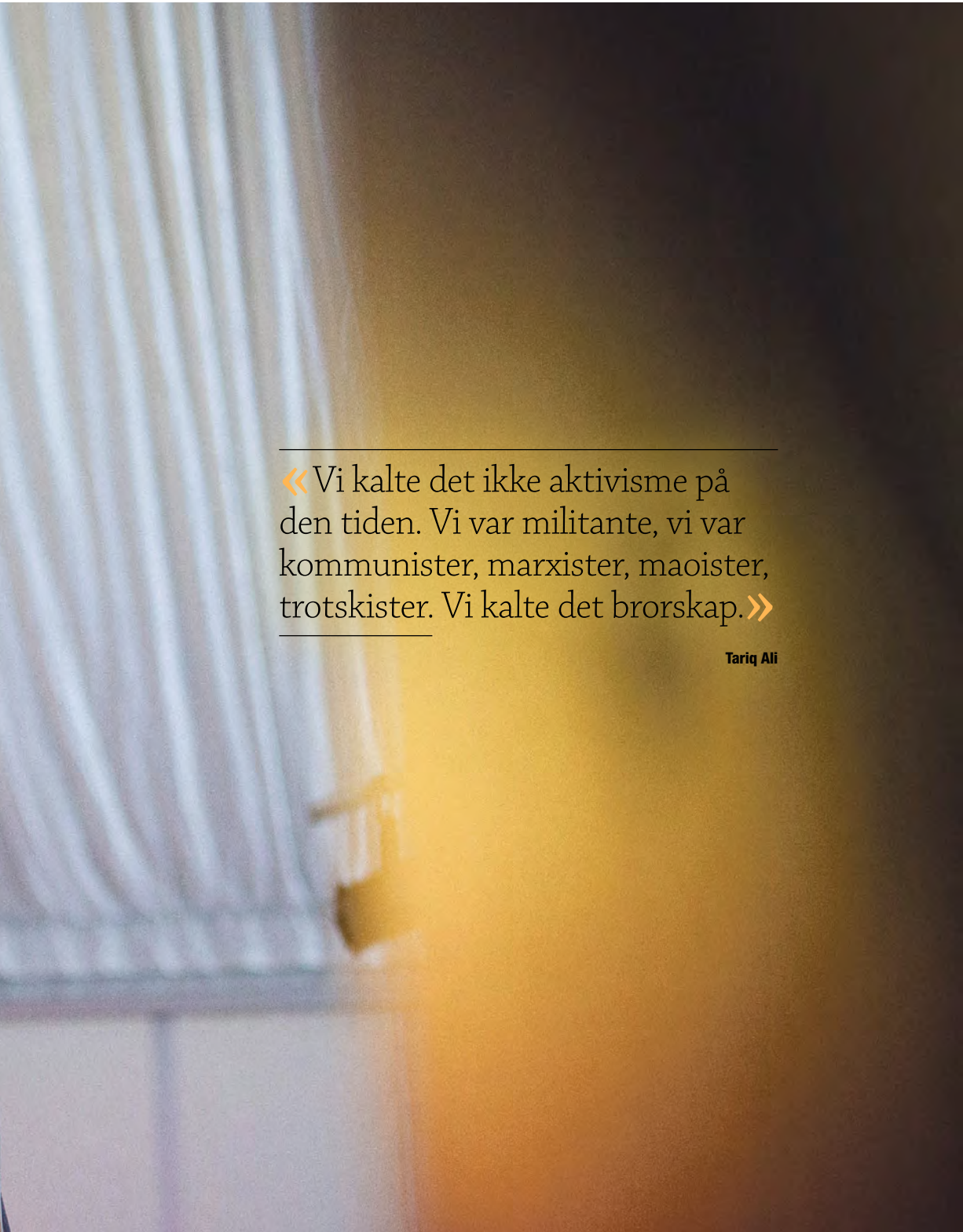
Omsider kom det til et punkt da det ble for risikabelt for Ali å bo i hjemlandet.

– Jeg flyttet til Oxford i England da jeg var tyve, forteller han.

Her begynte Ali på sin andre grad og fortsatte sin aktivistvirksomhet ut på 60- og 70-tallet.

– Men vi kalte det ikke aktivisme på den tiden. Vi var militante, vi var kommunister, marxister, maoister, trotskister. Vi kalte det brorskap, forteller han.

Tariq Ali ble også valgt som president for the Oxford Union, Stor-

«Vi kalte det ikke aktivisme på den tiden. Vi var militante, vi var kommunister, marxister, maoister, trotskister. Vi kalte det brorskap.»

Tariq Ali

Aktivist: Tariq Ali tror den beste responsen på en verden av tempelriddere og hvit overlegenhet er å ikke bli isolert.

estefar

britannias nest eldste universitetsforening, verdenskjent for sin stødige grunntrening av flere fremtidige politikere fra Storbritannia og andre land. Det var slik han fikk møte Malcolm X. Men Alis omgangskrets har også inkludert Yoko Ono, John Lennon og dessuten Julian Assange, som han er kompis med den dag i dag.

– Dette er sivilisasjon

Ali synes Melafestivalen er en av de beste svarene en kan gi den vanvittige verdenen av tempelriddere og hvit overlegenhet.

– Dette er den beste responsen å gi; å vise at det er dette som er sivilisasjon, å blande seg med hverandre, å ikke være isolert. Det eksisterer ikke noe slikt som ren kultur. Folk sier «se på antikkens Hellas», men sannheten er at det gamle Hellas var nært beslektet med antikkens Egypt. Folk lærer hele tiden, sier han.

Ali snakker om kulturens politiske makt, hvordan kultur på en eller annen måte alltid fungerer

som bruskforbindelsen mellom to knokler.

– Kultur blir skapt av samfunnet vi lever i, på samme måte som det blir skapt av politikk. Noen ganger kan kulturen være foran politikken, noen ganger bak den. Men det er alltid relatert til det i en eller annen form. Hvis du ser på Beethovens symfonier, var de ofte relaterte til store begivenheter. Men ja, han var veldig politisk. Og den satsen han først skrev til ære for Napoleon (hans tredje symfoni red. anm.) – han endte opp med å ripe vekk «Bonaparte» fra tittelen da han fikk vite at Napoleon hadde gjort seg selv til keiser og omfavnet kirken.

Motstand som kunst

Selv mener Tariq Ali at det var de svartes vanskelige levekår som er opphavet til noe av den fineste kulturen vi har i dag:

– Til og med etter at slaveriet ble formelt avskaffet, var det det som skapte kulturen av motstand. Hva var den motstanden? Jazz. Blues. Jam sessions. Spontan mu-

sikk, sier han.

– Fordi de ikke hadde tillatelse til å gjøre noe annet, sang de. De sang da de var slaver. De sang under den amerikanske borgerkrigen. De sang da de i tiden etterpå ble diskriminert, og de fortsetter å synge fordi antallet afroamerikanere som blir undertrykket i dag eller går gjennom rettssystemet, er nøyaktig det samme antallet svarte som var i USA like før borgerkrigen. Så oppfatningen om at alt er endret, er bare tull.

Ali er rolig i blikket.

– Selvsagt er det ikke det samme, men undertrykkelsen er der fremdeles. Og det er noe som jeg tror er med på å skape rap-musikken. Noen av tekstene og komposisjonene er voldelige, fordi vold er noe som er påført dem. De sloss gjennom musikken sin.

Han tar en pause før han konkluderer:

– Og det er egentlig historien om kultur og det skjæringspunktet der politikk og kultur møtes i et veikryss.

idamhes@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Thea Marie Astrup
foto: Skjalg Bøhmer Vold

■ HVEM:	Nils Petter Mørland
■ STUDERTE:	Teologi ved UiO og Drama- og teaterkommunikasjon ved HiOA.
■ NÅR:	2001–2003
■ AKTUELL MED:	Teatersjef på Det andre teateret

Kroppskontakt med null i promille

– Paris! Hvis dette var et svar du hadde gitt, hvilket spørsmål måtte jeg ha stilt? Som et intervju laga på bakgrunn av Jeopardy, det kunne jeg ha likt å lese.

Nils Petter Mørland tar oss på senga før vi rekker å stille et eneste spørsmål. Fyren som skulle bli prest, men som rulla litt rundt på gulvet med damene i dramatimen og starta teater i stedet, er mildt sagt intensiv. Før vi rekker å svare på det merkelige spørsmålet, smeller det fra Mørland igjen:

– Her er det svaret du gir: Kaffe. Da ville mitt spørsmål vært: Hva var det du ga opp som 23-åring på grunn av magetrøbel?

Mørland er kongen av spon-tane «shortlines». En genuint morsom fyr, rett og slett. Det er kanskje det som må til for å starte og drive et improteater med alle pengene du noensinne har hatt i banken. Søstra smyer seg tilfeldigvis forbi i samme sekund, og svarer på journalistens himmelfalne blikk.

– Han har alltid vært sånn.

– Nja. Det kommer litt sånn i røkk og napp altså, føyer Mørland til.

Sansen for det
teatralske er

drivkraften, men det var ikke ønsket om å bli en teatralsk prest som lokket ham inn i teologistudiene.

– Mange venner av meg er teologer, og jeg venta på å komme inn på teaterlinja, så hvorfor ikke?

Teologisk fakultet lå utenfor Blindern, mens Drama- og teaterkommunikasjon holdt til på Litteraturhuset. Studietida utspilte seg i små enklaver uten kontakt med verken gangene på høyskolen eller middagsrettene på Fredrikke. Likevel bød det på intim hygge.

– Gurimalla! Teologistudiene var jo så koselige. Lite miljø og

bra folk. Men for å være ærlig så er jeg litt selvpoptatt, så jeg husker ikke så mye. De som gikk på embetsstudie kunne man spotte, med litt sånn derre embetsskjegg. Vi teologene var litt mer rocka.

Fylleskrøner fra studietida er det dårlig med. Mørland var lenge avholds, en holdning han hadde med seg fra videregående.

– Jeg var jækla kjip da jeg gikk på videregående trur jeg. Du vet hvordan irriterende folk er? Jeg hadde langt hår, runde briller, hørte på jazz og leste filosofi. Ganske «pain in the ass»-besserwisser! Da ble avholdsstandpunktet veldig viktig i hele bildet.

Studietida var likevel ikke helt døv. Etter et år i prestekjole gikk han over til Høgskolens dramalinje, og der fikk han rulle rundt oppå damer i teatertimen.

– Vi var tre gutter i en klasse på 30. Det var jo kjempegøy. Gratis kroppskontakt!

«Vi var tre gutter i en klasse på 30. Det var jo kjempegøy: Gratis kroppskontakt!»

Karakterer og
gradsstempel er ikke viktig for Mørland, for alt han driver med er ting han finner på sjæl. Navnet på bachelorgraden hans forblir for eksempel et mysterium.

– Jeg har fak-

tisk ikke fått tak i papirene fra dramalinja. Det er ingen som har spurt meg om karakterer i hele mitt liv, bare foreldra mine.

Det er heller ikke den typiske berømmelse, film og teaterhøyskoledrømmen som dunker i Mørlands pulsåre. Det er teater på alle nivåer: Å starte, drive og lage, det som driver maskinen.

– Det er jo en grunnleggende del ved mennesket, vi har behov for å dele noe med hverandre. Vi har behov for å le sammen, gråte sammen, knise sammen eller bli opphissa sammen. Ekke det sinnsykt liksom?

magasin@universitas.no

Lange dager, lite søvn og arbeidsøkter kun veggene på kontoret kan bevitne. Studentlederne skaffer seg verdifull CV-mat, men betyr at studentvelferden er viktigst.

Beskjedne broilere

Løsningsorientert: Intet problem er for lite for en Velferdstingsleder. Birgit Røkkum Skarstein hjelper til med å få opp et skilt på Velferdstingets stand på Frederikkeplassen.

Velferdstingsleder: Birgit Røkkum Skarstein.

Studentparlamentsleder ved UiO: Morten Bakke Kristoffersen.

Leder av studentforeningen på BI: Fredrik Morberg.

LEDERSKAP

tekst: Eirik Omvik

foto: Hans Dalane-Hval

Vi befinner oss i heisen i Lucy Smiths hus på Blindern, på vei til maktens tinder. Morten Bakke Kristoffersen titter på klokken og sier han er sent ute. Det er torsdag morgen, og Morten er innkalt til rektor. Ikke fordi han har kastet vannballonger på jentene på Frederikkeplassen, eller har begått andre pøbelstreker. Han er nybakt Studentparlamentsleder, på vei til sitt første av mange møter med rektoratet ved Universitetet i Oslo.

– Jeg trodde møtet skulle starte klokka ni, men fikk brått beskjed om at jeg skulle være der kvart på, forklarer han mens han stresset jogger rundt i gangene på leting etter riktig møterom, som etter hvert viser seg å ligge i etasjen under.

Morten bekler et av de mest prestisjetunge studentledervervene i Oslo. Onde tunger – som regel med mindeverdig kompleksitet og et anonymt nettnavn – har kalt studentpolitikere CV-ryttere og karrierister. For det er ikke tvil om at engasjementet gjør seg bra på CV-en når man tropper opp på jobbintervju etter studiene.

Leder av karrieresenteret ved UiO, Gisle Hellsten, bekrefter dette.

– På jobbintervju snakker man ofte om andre ting enn rent faglige prestasjoner, og for å kunne skille seg ut fra resten, er erfaring ved siden av studiene en stor fordel. Dessuten skaffer man seg referansepersoner, tilegner seg et nettverk man kan spille videre på, pluss ferdigheter og erfaringer man ikke oppnår på skolebenken, sier han.

Morten ble bitt av basillen tidlig. Han fikk den første ledererfaringen som elevrådsleder på videregående. Deretter var han studenttillitsvalgt mens han studerte idrett på Bali. Og da han omsider begynte å studere på ordentlig, ved selveste Universitetet i Oslo, var han fra dag én fast bestemt på å ta del i studentlivet.

Han er ikke den eneste studentlederen i Oslo. Et steinkast unna, i Villa Eika, sitter Birgit Røkkum Skarstein.

Hun har vært leder av Velferdstinget siden januar, et minst like prestisjetungt verv.

– Jeg alltid hatt lyst til å påvirke, og det er for meg en klar motivasjon for at jeg engasjerer meg, sier hun.

At ledererfaringen vil være nyttig, er også Birgit enig i. – Våre verv er med på å forme oss som arbeidstakere og muligens framtidige ledere. Vi tilegner oss forhåpentligvis egenskaper som vil komme både oss selv og omgivelsene til gode.

Veggene på kontoret hennes formelig skriker «puss meg opp». Det er ikke tvil om at her trengs det en solid dose stå-på-vilje for å holde arbeidslysten oppe. Så når Birgit sier at engasjement for studentenes sak er hovedgrunnen til at hun ble VT-leder, er det vanskelig å ikke tro henne.

«Man skaffer seg referansepersoner, tilegner seg et nettverk, pluss ferdigheter og erfaringer man ikke oppnår på skolebenken.»

Gisle Hellsten, leder av karrieresenteret ved UiO.

– Studentverv er dårlig betalt, det er mye arbeid og arbeidstidene er ugunstige. I tillegg er det et utakknemlig arbeid i den forstand at det er få som faktisk vet hva vi gjør. Det er et krevende arbeid hvor man ikke holder i lengden uten å ha et solid engasjement i bunn.

Studentparlamentsleder Kristoffersen er ferdig med ildlåpen hos rektor og befinner seg atter en gang blant studentene. På Frederikkeplassen holder Studentparla-

mentet stand for å komme i kontakt med de nye studentene.

– Det var først på Blindern jeg fikk sansen for politikk, sier han.

Etter to måneder, da han allerede hadde tatt på seg tre studentverv, bestemte han seg for å bli parlamentsleder en dag. Det er ingen tvil om at Morten er en målrettet fyr.

– Jeg vet hva jeg vil, hva jeg er nødt til å ofre, og er villig til å ofre det som må til, sier han.

Morten vet også hva han vil etter han er ferdig på Blindern. Noe innen Statoil eller bank, får vi vite. Motivasjonen for å delta i studentpolitikken er todelt.

– Først og fremst for å kjempe for studentenes sak. Men det er også fordi jeg studerer offentlig administrasjon og ledelse, og kan tenke meg å jobbe som leder senere. Som parlamentsleder har jeg arbeidsgiveransvar, og jobber opp mot Oslo kommune, ledelsen på UiO og Norsk studentorganisasjon. I tillegg skaffer jeg meg et bredt nettverk i forsøket på å få gjennom studentparlamentets saker.

– Selv om det på mange måter kan sees på som et springbrett, skal det ikke være derfor folk tar på seg vervet. Erfaringen kommer i tillegg, som en bonus, avslutter han.

På BI nærmer det seg middagstid, og skolen tappes for studenter. Fredrik Morberg, derimot, har tenkt til å bli en stund til. Som leder av studentforeningen har han lange dager på skolen.

– Jeg er glad i ansvar og motiveres av utfordringer. Jeg trives med mange ulike mennesker rundt meg, og å forsøke å få disse til å trekke i samme retning.

– Det ser også bra ut på CV-en?

– At det gjør seg bra på CV-en er et av kriteriene, men langt fra hovedgrunnen til at jeg er leder av studentforeningen på BI. Jeg ønsker å være med på å styrke studentvelferden på BI.

Fredrik synes det er så hyggelig å snakke at han helt glemmer å spise maten sin. Han er av typen du ville ha gått i krigen med. Ja, en som du gjerne kan tenke deg å ha som leder. Han er jovial, positiv, og selvfølgelig, målrettet.

Gladgutt: Studentparlamentsleder Morten Bakke Kristoffersen bærer utstyr som har vært brukt på stand på Frederikkeplassen.

«Jeg vet hva jeg vil, hva jeg er nødt til å ofre, og er villig til å ofre det som må til.»

Morten Bakke Kristoffersen,
leder av Studentparlamentet ved UiO.

– Jeg har lyst til å jobbe meg opp til en lederposisjon i et nasjonalt eller internasjonalt selskap. Men først kan jeg tenke meg å jobbe innenfor konsulentbransjen, slik mange topp- og mellomledere har gjort. Det er en god måte å bli kjent med problemstillinger man vil møte hvis man blir leder senere.

Mens journalist og fotograf forlater BI, tar Fredrik fatt på nok en arbeidsøkt. Det er ikke vanskelig å se for seg at Fredrik kom-

mer til å nå dit han ønsker. Kanskje er han den neste Jon Fredrik Baksaas.

For mens studenter flest tvinner sine tommeltotter og klager over at dagens middag i kantina er blitt dyrere, men fortsatt smaker som en First Price-utgave av Fjordlands ferdigmat, tar andre saken i egne hender. Samtidig skaffer de seg verdifull erfaring. Et klassisk eksempel på vinn-vinn, med andre ord.

reportasje@universitas.no

Møte: For en studentleder legger møter beslag på store deler av arbeidsdagen. Her treffer Birgit Røkkum Skarstein Nina Langeland, kommunikasjonsdirektør i SiO.

Tikk takk: Helge Schwitters og Madeleine Sjøbrend i Arbeidsutvalget venter i spenning mens Morten Bakke Kristoffersen finner ut hva klokka er.

Telefontid: Morten Bakke Kristoffersen er en opptatt mann. Når han ikke leser i en av permene i bokhylla, snakker han i telefonen.

PETIT

Død vaktbikkje

En tykkfallen dame i lyseblå velur-joggedress hviler flesket på hofta, mens hun tar en pust i bakken ved et gatehjørne i byen. Foran henne står en barnevogn av det moderne slaget, rosa metallic med hvite hjul. Nedi barnevogna pludrer damens pode, en liten tass som knapt har runda sitt første år. I den trinne damens munnvike balanseres en sigarett, type Marlboro. Hun tar et trekk, suger røyken godt inn. Den siver ned i utrente, kullsotede lunger før hun blåser ut i retning barnevogna. Ned i barnevogna. Poden responderer med et lite, hjelpeløst host.

Du går forbi, ser hele opptrinnet. Sett bort i fra din avsky for kvinnemennesket rent estetisk, biter du deg merke i hennes oppførsel. Inne i hodet ditt stanser du og tenker deg om et halvt millisekund, før du fisker opp mobilen fra bukselomma og taster nummeret til Nanny 911. Du iler til, river sigaretten ut av kjeften på utysket, napper opp babyen av barnevogna, lytter etter pust og forsikrer deg om at den lever. Du skjeller mora ut etter noter, samtidig som du på mobilen rapporterer hendelsen til en forskrekket Sally fra nevnte Nanny 911. Hun er på vei. Dagens dont vel gjennomført.

Tilbake til virkeligheten en vanlig tirsdag, en vanlig uke i et ytterst vanlig år, popper du en imaginær tralala-pille, ser beskjemmet bort og trasker videre. Hennes problem, podens framtidige kreftdiagnose fra passiv røyking.

Det er noe galt med dette bildet, er det ikke? Ok, dette var et ekstremt tilfelle, men jeg har hørt at man må overdrive når man skal peke på omfattende, om enn marginaliserte samfunnsproblemer. For dette er generell praksis på alle nivåer. Vi sier ikke fra. Det være seg om upassende røyking, åpenlys kø-sniking, hverdagsrasisme, ja sågar noe så simpelt som en åpen buksesmekk.

Bare vent til neste gang jeg ser deg med en rørleggersprekk stor nok til å tre lommeboka ned i, eller med en buse hengende fra nesa og ned til brystet. Neste gang du labber rundt med så mye spinat mellom tenna at du kunne holdt Skippern fora til neste vår, eller du slenger dritt om en felles bekjent i full offentlighet. Kort sagt neste gang du driver med noe som er upassende for ditt eget renommé eller andres ve og vel, så kommer jeg ikke til å si fra. Det kommer ingen andre til å gjøre heller. Det er sånn vi gjør det her i Norge.

Melk Senga

Dette skjer på Det Norske Studentersamfund

Helhus / Fre. 31. aug / kl: 17.00

Gratis helaften på Chateau Neuf

I samarbeid med Universitetet i Oslo kan vi presentere en helaften med et heidundrandes program på hele huset. Alt er gratis. Alt er fett. Det blir vanskelig å velge hvilket rom du skal være i.

Universitetet spanderer Vinni-konsert på alle UiO-studenter, UiO-ansatte og DNS-medlemmer. Cinema Neuf diskler opp med David Lynch-maraton i den tradisjonelle Filmnatta, og Konsertforeningen Betong tar balletak på rocken med Brutus på Klubbscenen.

Baren er åpen fra tidlig kveld til sen natt; kjøkkenet til kl 20.

Kom tidlig for å få plass. Ta med student- eller ansattkort fra UiO (evt. medlemskort fra DNS) hvis du vil se Vinni. Rock hardt.

PROGRAM

18.00 / Film i Lillesalen: Eraserhead (1977)

19.30 / Film i Lillesalen: Mulholland Drive (2001)

21.00 / Konsert i Betong: Vinni

23.00 / Film i Lillesalen: Wild At Heart (1990)

23.00 / Konsert på Klubbscenen: Brutus + supp: Heroinne + Mamont

Onsdag 29. Aug

19:00 Onsdagsdebatten /
Mat, makt og avmakt

Torsdag 30. Aug

19:00 Film / Trollelgen
19:00 Akademisk Vorspiel /
Martin Tranmæl og
radikalisering av norsk
arbeiderbevegelse

Fredag 31. Aug

17:00 Helhus

Lørdag 01. Sept

21:00 Konsert / Svölk

Mandag 03. Sept

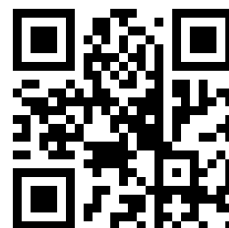
19:00 Upop / Kunnskap som
makt - kunnskap som
vare?

Tirsdag 04. Sept

19:00 Film / Sexykiller +
Tucker and Dale vs Evil
19:00 Infomøte BokCaféen

Onsdag 05. Sept

19:00 Onsdagsdebatten /
Høyrepopulisme

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studenteramfundet.no

akademika

anmelderredaktør: **Peder D. Stabell**
peders@universitas.no 476 23 501

ANMELDELSER

Innføring i elitisme

På vei inn i teatersalen på Edderkoppen slåss studentforeninger og advokatfirmaer om oppmerksomheten til semesterets jusførstiser. Advokatfirmaet Schjødt deler ut goodie bags med Schjødt flaske, Schjødt stressball og Schjødt notatbok, bare for virkelig å gni inn budskapet: Schjødt. Mange av de ferske studentene måper fornøyd i det de trer inn i undervisningslokalet og synker ned i Edderkoppens røde fløyels seter. «Shit, skal jeg studere her?»

Så er det slutt på kosen. Beskjedene, oppfordringene, formaningerne strømmet ut av professor Geir Woxholth's munn, der han sprader rundt på scenen og vifter med pekefingeren. «Dere går ikke på skolen lenger nå, ikke rekk opp hånda!». Innledningsvis kommer Woxholth med en rekke praktiske opplysninger, og forklarer at alle jusstudenter får det samme undervisningsopplegget. Det som gjør forskjellen, det som avgjør om du får jobb hos Schjødt eller ikke, det er deg, det, sier han. Deg og det du måtte ha med deg av disiplin, talent og gener. «Se på sidemannen! Hva kan du gjøre for å være bedre enn han?» På jusen får man tydeligvis konkurranseinstinktet inn med fadderølen. Woxholth skremmer oss videre med formaninger om studieteknikk, og at ti timer om dagen på lesesalen er det eneste akseptable.

Videre informerer Woxholth om at det er greit å stille spørsmål, bare de ikke er dumme, og du burde ha funnet svaret

FORELESNING

Geir Woxholth, professor dr. juris

Emne: **JUS1111 – Privatrett 1, avtalerett**

Sted: **Edderkoppen**

Tid: **mandag 27. august, 12.15**

i pensum selv. «Å få e-poster med sånne spørsmål er provoserende.» Når en stakkar rekker opp hånda midt i forelesningen, får han krass beskjed om å spare seg til pausen. Om ikke annet så er jo Woxholth's formaninger veldig underholdende. Som han selv sier det: «Jeg liker å være litt vekkelsespredikant av og til».

Så til jusen. Det er tydelig at Woxholth er en solid fagmann. Han forklarer med lettfattelige eksempler og fremfører pensum på en levende måte. Han beveger seg mye, fram og tilbake på scenen, veiver med armene og bruker stemmen dynamisk – alt dette gjør det enklere å følge med.

Professoren beskriver godt og gjentar de viktigste poengene for å forsikre seg om at vi får det med oss. Det gjør at selv en språkstudent mot slutten av forelesningen kan forklare hvordan avtalerett og kjøpsrett henger sammen, og kan informere om betydningen av *pacta sunt servanda*. Det er underholdende å overvære pedagogen Woxholth, men det er noe betryggende i det å vite at vi bare er på visitt – at vi så vidt dypper tåa i den rettsvitenskapelige elitismen, og ikke må bade i den i fem år.

Solveig Nygaard Langvad
s.n.langvad@universitas.no

Har du tips til spennende forelesere?
Send en e-post til s.n.langvad@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: A-lista
11.00: Studentnyhetene
11.03: Radio Nova Highlights
12.00: Lillesalen konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Goodshit
23.00: The O & Jo Show
00.00: Overkill

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenskapskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur

10.00: Studentnyhetene
10.03: Tekstbehandlingsprogrammet
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
11.30: Oppvask
12.00: Tanketog
19.00: Kveggels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Når det rykker i støvfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost

09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab

Fredag

06.00: Democracy Now!
08.00: Frokost
09.00: Studentnyhetene
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

RADIO NOVA

19.00: Gymtimen
20.00: Nova Nedstrippa
21.00: Magic Beat
21.30: Nova Amor
22.00: Musikk, Dans og Drama
00.00: XO Hiphop

Søndag

00.00: Novanatt
07.00: Opplysningen 99,3 (R)
08.00: Rabarbra
08.30: Grenseløst
09.00: Det Fiktive Selskab
10.00: Søndagskvil
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

KLASSEKOLLISJON: Henriette Steenstrup fungerer utmerket som sliten arbeiderklassedame. Her er hun i samtale med sin bortskjemte, «kuraterende», Berlin-hippe kusine, spilt av Ane Dahl Torp.

De umerkelige katastrofene

En stille, men tankevekkende film om små skjebner og dype avgrunner.

Historien utspiller seg i Oslo, hvor tre kvinner møtes utenfor et borettslag. Noen har stukket hull i dekkene på to av kvinnenes biler, så de må samarbeide for å komme seg dit de skal.

Foruten dette er historiene deres skilt fra hverandre: Tre menneskeskjebner gestaltet av henholdsvis Goody, Hilt og Steenstrup. Sykepleieren som havner i en konflikt på arbeidsplassen fordi hun begynner å snakke engelsk når hun blir nervøs, og dermed får problemer med veiledningen av en student. Oversetteren som slites mellom lojalitet til redaktøren og sin faglige integritet, når hun må oversette vasne chic-lit-bøker. Arbeiderklassedatteren som må takle møtet med sine rike slektninger, som vil gi moren pengehjelp på sine minstepensjonist-dager.

De tre historiene er som lavmælte komma. Tre små liv, tre små problemstillinger. Tilsynelatende overkommelige for de fleste av oss, på grensen til utslettende for andre. Men mellom de hverdagslige hendelsene, smyger alvorlige problemstillinger seg med. Filmens jevne puls brytes av plutselige, dype dialoger som pirker borti flinke pikers stilling i arbeidslivet, ensomhet, takknemmelighetsgjeld, nordmenns rikdom og tilhørende arroganse – «the works».

Filmen har et kvinnelig stjernelag uten like. Verdt å trekke fram er Laila Goody, som imponerer som

FILM

Som du ser meg

Regi: **Dag Johan Haugerud**

Med: **Laila Goody, Ane Dahl Torp, Henriette Steenstrup, Ragnhild Hilt, Andrea Bræin Hovig m.fl.**

Tid: **Torsdag 23. august kl. 13.00**

den hjelpeløse og engstelige sykepleieren. Henriette Steenstrup fungerer utmerket som sliten arbeiderklassedame der hun prøver å holde ryggraden rett i møtet med beste-Bærum. Med velplassert humor forsøker hun heroisk å konversere med sin bortskjemte, «kuraterende», Berlin-hippe kusine, spilt av Ane Dahl Torp.

Bilder av et alminnelig Oslo, to joggere i en park, grå fasader og butikkvinduer flyr forbi bilen. Alminnelige problemstillinger kontrasterer mot bunnløse avgrunner av livets uutholdelige letthet. Men det blir ikke utpreget overdrevent, filmen fungerer på sine egne premisser sett bort ifra at de tre historiene ikke har noen umiddelbar sammenheng. Det

gjør i grunnen ikke så mye, selv om det til tider er vanskelig å få tak i hvor filmen vil. Den glir av gårde i et bedagelig tempo, mens tematikken skurrer rett under overflaten. Som en av karakterene sier det: «Underteksten smuldrer opp, og så står overflaten igjen som et utropstegn».

Agnes Klem
agneskl@universitas.no

Agnes Klem

UKAS ANBEFALING

Likskue

Lurer du på hva de myteomspunne medisinstudentene driver med hele dagen? De skjærer blant annet i kropp. Nå har de jommen meg invitert forfatteren av en bok om å skjære i kropp til å komme og prate på Anestesien, medisinstudentenes mystiske kjellerpub. Han skal snakke nettopp om å skjære i kropp. Menneske-

kropper. Disseksjonens historie, dere. Eller «Døde kropp forvandlet til plastikk – om disseksjonens og kroppens kulturhistorie». Kom, hør om kroppens skjulte irrganger, ta en øl, kast den opp igjen eller bli fascinert, alt ettersom. Om ikke annet så får du sjansen til å legge an på en potensielt veldig rik framtidig lege eller tre.

Medisinforedrag

Hvem: **Espen Stueland**

Hvor: **Anestesien, Domus Medica på Gaustad.**

Når: **Torsdag kl. 18.30**

Bendik Baksaas, journalist

UKAS ADVARSEL

Kork flask, før flaska korker deg

Denne uken er for mange studenter den første etter fadderukene. Trikset er å slutte å drikke nå, før vi går inn i mørketiden, da blir det bare vanskeligere. For de som trenger mer detaljert veiledning, er det ikke verre enn at det er fem steg man må gjennom for å komme ut av dette uheldige drikke-mønsteret: Første steg er å akseptere

at fadderukene er over. Andre steg er å ta en edru telefon til alle man har fylle-ringt og be om unnskyldning. Tredje steg er å skamme seg, dersom man er en av de som lot seg lokke ut i sentrum i grisekostymer og tights. Fjerde er å komme i gang med studiene. Det femte er å lære å elske seg selv.

Lykke til!

Fylla

Hvem: **Deg selv**

Disko Royale

Maya Vik, tidligere kjent som hun fine bassisten i Monté, har nå trukket seg fra bandet for å satse for fullt på sin solo-karriere. Med blond afro på et fargerikt albumcover rekker hun å sende lytteren tilbake til åttitallet allerede før første låt er i gang.

Lydbildet er inspirert av den siste halvdelen av nevnte tiår, da synthene allerede hadde kommet for å bli, og elektroniske trommer i stor grad hadde tatt over for det akustiske trommesettet. Frekke synthfills og aggressiv synthbass akkompagnerer Viks vokalmelodier, som de fleste låtene kretser rundt. Lydbildet er strippet for overflødige elementer, det høres ryddig ut, og vokalen får den plassen den fortjener.

Plata har en lineær utvikling. Første del, som åpner med diskopop-perlen «On It (Kapow!)», følges av en rekke poplåter med vokal som dominerende element. De fire siste låtene flørter derimot med et

PLATE

Bummer Gun

Av: **Maya Vik**

Plateselskap: **Oslo Records**

mer klubbvennlig uttrykk. Mindre vokal, og lengre oppbygninger er stikkord. Med denne overordnede formen tar Vik oss med på en reise gjennom en popsommerdag og ut i diskonatten.

Helhetsinntrykket er en plate som usedvanlig godt fanger en annen tidsånd enn vår egen, samtidig som det låter ærlig og ekte. Balansen mellom rene poplåter og mindre tilgjengelig disko gjør plata variert, og et par av poplåtene har skikkelig hitpotensial. Høydepunktet må være den lekende duetten «Be The One», hvor gjestevokalist Morgan Phalen bidrar til magi. *Bummer Gun* er et bevis på at avgjørelsen om å slutte i Monté var rett.

Bendik Baksaas

bendik.baksaas@universitas.no

Real inkompetanse

Denne platen trenger du like mye som blindtarmen din, eller, hvis du er mann, ryggårene dine. Du trenger ikke høre Jonas Alaska forvandle Robyns «Call Your Girlfriend» til en gørrkjedelig akustisk versjon med kassegitar, eller høre 70 prosent av musikk-Norge kore på Real Ones' hit «Ballad of an Old Man» fra 2006. Bergensbandet har holdt det gående i 18 år. Det trenger ikke å bli 18 nye hvis dette er standarden på kommende plater.

Alle musikervennene deres har kommet sammen for å lage en coverplate. Real Ones coverer også andre, slik som på platens kanskje beste spor, Casiokids' «Fot i hose». Verre er samarbeidet med Razika på singelen «Ingen kommer unna politikken». Mikserne har gjort en grufull jobb med vokalene, og kompet er seigt som et klissete gulv på et utested.

Ideen for platen går hånd i hånd med Tv2s nye gullgruve: Samle flest mulig kjendiser på én gang, så blir det bra og lett å markedsføre. Det eneste som mangler

PLATE

Real Ones & the Extended Family

Av: **Real Ones, Sondre Lerche, Jonas Alaska m.fl.**

Plateselskap: **Breaking Records / Musikkoperatørene**

på dette albumet, er at Real Ones coverer Vinnis cover av «Sommerfuggel i vinterland». For hvorfor kunne de ikke i hvert fall fått vennene sine til utelukkende å spille deres låter? I nye versjoner? Denne plata fremstår som et sammenrask av forskjellige låter fullstendig uten en rød tråd.

Det virker som bandet er mest opptatt av å vise hvor mange musikere de kjenner. Så kan vennene deres heller få lov til å spille det de vil på platen. Opptakene du tok med kompisene dine i studio, blir ikke nødvendigvis bra bare fordi de heter Sondre, Stein Torleif og Lars Lillo.

Hans J. Skjong

hansjskj@universitas.no

Din pensumbokhandel

Pensumlisten finner du på akademika.no/pensum

199,-

199,-

69,-

akademika[™]
studer smart

De annonserte produktene kan kjøpes på akademika.no og i utvalgte campusbokhandlere.

akademika.no/pensum

Universitetserotikk

Erotiske bøker selger som hakket hvetebrød om dagen. Ad notam bringer nå nyheten om at erotisk akademisk også er sterkt voksende. Rektor Ole Petter «*Love boy*» Ottersen ved Universitetet i Oslo har lagt strategien for en spennende ny satsing.

– UiO skal bli et ledende universitet innen erotikk. Vi puster nå de største i verden i nakken, og vokser som en, eh, ja, nettopp, rødmer rektoren. Ottersen har selv prøvd seg på den nye trenden.

– Finansieringssystemer, rankinger og styringsmodeller er veldig erotiske ting for meg. Om en måned kommer (knis) jeg også med en bok. Se etter «Immanuel Cunt – den erotiske filosofi» på din lokale pensumsjappe.

Rævva revy

Ad notams avdeling for revyregnskap kan avsløre at ingen publikummere besøkte STUDIO-revyen på Chateau Neuf i forrige uke. De personene som faktisk satt i salen under forestillingene var ingen ringere enn vennene til skuespillerne. Instruktør Henrik Fladseth raser.

– Disse påstandene tar jeg avstand fra på det sterkeste. Å påstå at vi som driver med revy har venner, synes jeg er skikkelig drøyt. Det er jo nettopp fordi vi ikke har noen venner at vi driver med revy, forklarer Fladseth.

Skrivelyst: «Immanuel Cunt – den erotiske filosofi» er den erotiske debuten til UiO-rektor Ole Petter Ottersen.

Språkrøbbel

I forrige ukes Universitas kom det fram at mange internasjonale studenter ikke får plass på norskkurs i høst. Men kanskje er det ikke så synd på studentene som slipper likevel. Det settes store spørsmålsteget ved kvaliteten på norskundervisningen ved Universitetet i Oslo.

– I don't ønderstand watt you say, sier lingvist- og språksjef Andreas Sveen.

– Or students always finnish this course with tremendous

fast. På spørsmål om han tror UiO kommer til å gi kursene mer penger, fnysrer Sveen.

– It's a hope in a hanging snore. Thanks and law for at nivået på undervisningen er så høy!

Jussbråk?

Jusstudentene ødelegger for hverandre. Over femti prosent av dem mener at studiet er preget av negativ konkurranse, som gir seg uttrykk i at mange velger å stille spørsmål etter forelesning. Det får studentene på SV-fakultetet til å reagere.

– ETTER forelesning? Mener du at du stiller spørsmål ETTER forelesning? Spør en vantro «kul-kis med palestina-glis».

– Jeg skjønner ikke problemstillingen. Mener du at jusstudentene klager over at medstudentene IKKE stiller spørsmål under forelesningen? Det er jo min versjon av paradiset!

Lex superior: Jussdekan Hans Petter Graver (t.h.) erklærer seg ukjent med konkurranse utover rimelighetens grenser.

Lovlig blond

Ryktene vil ha det til at jusstudentene, i særlig grad, ødelegger for hverandre. Sprer de fæle konkurranseforholdene om seg, dekan Hans Petter Graver?

– Nå er det jo lenge siden jeg var student da. Men dersom det er en slik voldsom konkurranse blant studentene, er jo det negativt.

– Er det konkurransen som er negativ, eller skaper konkurransen negative studenter? Er det positivt med negativ konkurranse?

– Altså, det veldige karakterpresset er negativt.

– Vi har fått inn flere tips om ulike konkurransescenarier på jussen. Blant annet skal noen forelesere ha operert med et såkalt poengsystem på tavla. Jeg regner med at du er kjent med det?

– Ehm. Altså, nei. Hva går det ut på?

– Prodekan for forskning, Kåre Lilleholt, sier at studentene på juss er ganske karakterfikserte. Er det egentlig poengfikserte han mener da?

– Det vet jeg ikke, jeg er ikke kjent med dette poengsystemet og hvordan det virker. Men kanskje du kan høre med studiedekanen, kanskje hun er kjent med det?

– Lilleholt snakker om status og prestisje. Jeg har blitt fortalt at studentene blant annet får poeng etter hvordan de kler seg – om klesdrakten er advokataktig nok – er det det han da sikter til?

– Åja, nettopp ja, da forstår jeg. Nei, klesdrakten har jo ingen faglig betydning, så ...

– Blazer, lacosteskjorte og Dagens næringsliv under arma gir fem poeng, briller med tykk innfating og tørkle i halsen gir ytterligere fem poeng. Kombinasjonen av brun krem og pannebånd gir hele ti poeng?

– Nei, altså. Jeg ville gjort det motsatt da. Gitt høyest poeng for de som klarer å være seg selv.

– Graver, du har tydeligvis ikke peiling på juridisk mote, vil du vurdere din stilling?

– Det har jeg gjort. Jeg skal ut i permisjon for å reise til Tyskland.

ingvild.sagmoen@universitas.no

FOTOMANIPULASJON

HINT: Polititundansen får tyn av elevene sine. Riktig karakteristikk sendes til filip.ros-hauw@gmail.com

$$\frac{1}{2} + \left(\text{flower} - \left(\frac{1}{3} - \text{tr} \right) \right) \frac{1}{2}$$

FORRIGE UKES LØS-NING VAR Ryk og reis. Det hadde Line Blokus og Marthine Meum klart. Gratulerer!

$$+ \left(\text{ice cream} - \text{fireman} \right) + \text{church}$$

1. Hva heter lederen av psykiatrigruppen i Den rettsmedisinske kommisjon?
2. Den beskrives gjerne som en mild form for autisme, og ble navngitt av en østerriksk barnelege i 1944. Hva heter sykdommen?
3. Hun debuterte med diktsamlingen *Jeg vil hjem til menneskene* i 1946, og tilbrakte store deler av de påfølgende tiårene på Gaustad psykiatriske sykehus. Hva heter lyrikeren?
4. Ranger psykologinestorene etter fødselsår: Sigmund Freud, Carl Gustav Jung, Abraham Maslow og Ivan Pavlov.
5. Hvilken diagnose har hovedpersonen i romanen *En dåre fri* (2010)?
6. Hvem regisserte filmen *Psycho* fra 1960?
7. Og hvem sto bak nyinnspillingen fra 1998?
8. Hva heter psykologen bak eksperimentet fra 1961, der deltagerne fikk i oppgave å gi andre smertefulle, elektriske støt?
9. Til hvilket fakultet ved Universitetet i Oslo hører Psykologisk institutt?
10. I hvilken tv-spillserie møter vi M. Bison, som besitter Psycho Power og drømmer om verdensherredømme?

Vet du svaret? Det gjorde han her.

1. Karl Heinrich Melle
2. Aspergers syndrom
3. Gunnor Hofmo
4. Ivan Pavlov (1849), Sigmund Freud (1875), Abra-
5. Schizofreni
6. Alfred Hitchcock
7. Gus Van Sant
8. Stanley Milgram
9. Det samfunnsvitenskapelige fakultet
10. Street Fighter